

meridian

Zákaznický magazín JLV, a. s. | JLV Customer Magazine

VÁLEČKY JAKO
POKLAD
CYLINDERS
AS TREASURE

Hvězda českého
biatlonu

**MARKÉTA
DAVIDOVÁ**

Star of Czech
biathlon

HISTORICKÉ
TRAMVAJOVÉ LINKY
HISTORICAL TRAM
LINES

SEDMDESÁTINY
HOKEJOVÉ LEGENDY
70TH ANNIVERSARY
OF HOCKEY
LEGEND

PO PŘEČTENÍ ČASOPIS
PROSÍM VRAŤTE!
PLEASE RETURN
AFTER READING!

f

12/5—3/6/2022

77. mezinárodní hudební festival

da capo
al fine

Pražské jaro

festival.cz

Za finanční
podpory

Partner
festivalu

Powered
by MVM

Partner
koncertu

Technologický
partner

Generální
mediální partner

Hlavní
mediální partner

Mediální
partner

Oficiální
automobil

Vážení cestující,
milí hosté na palubě
vlaků.

Naší tváří časopisu Meridian je hvězda českého biatlonu Markéta Davidová. I když letos na olympiádě naplnila jen heslo Pierra Couberteina „Není důležité zvítězit, ale zúčastnit se.“, za své výkony se rozhodně nemusí stydět. Kéž by se však pušky používaly jen v biatlonu...

Olympijské hry (i ty paralympijské) jsou spojené s myšlenkou spojení všech národů světa. Bohužel jsme byli krátce po emočních zážitcích při fandění během sledování sportovních zápasů uvrženi do nesmyslné války v Evropě, války proti Ukrajině. Agrese zůstane agresí, ať má jakýkoliv název. Sami máme zkušenosti z „mírové pomoci“ v roce 1968, kdy jsme byli napadeni a následně 31 let okupováni Sovětským svazem. Nezbyvá než doufat, pomáhat utlačovaným a hlasitě volat „žádnou válku, prosím“.

Věřím ale, že Vás následné čtení časopisu alespoň na chvíli zbaví rozjitřených myšlenek a naplánujete si po inspiraci z dalších článků putování po rozhlednách, které dávají klid do duše pohledem na naši krásnou zemi, případně navštívte zajímavé sbírky v muzeích, které vám v tomto čísle představujeme.

Děkuji Vám, že cestujete s námi, a věřím, že Vám cesta i chutná.

S přáním všeho dobrého v těžké době pro Evropu.

Dear readers,
dear guests on board
the train,

The face on the cover of Meridian magazine is the star of Czech biathlon Markéta Davidová. Even though at the Olympics this year she only fulfilled Pierre de Coubertin's motto "The most important thing in the Olympic Games is not winning but taking part", she definitely should not be ashamed of her results. However, I wish the rifles were used only in biathlon...

The Olympic Games (including the Paralympic Games) are associated with the idea of uniting all the nations of the world. Unfortunately, shortly after the emotional cheering experiences while watching sports matches, we were thrown into a senseless war in Europe, a war against Ukraine. Aggression will remain aggression, whatever you call it. We ourselves have experience of "peace aid" in 1968, when we were attacked and subsequently occupied by the Soviet Union for 31 years. All that remains is to hope, help the oppressed and call loudly "No war, please!"

But I believe that the further reading of the magazine will relieve you of restless thoughts, at least for a while, and being inspired by other articles you will plan your wanders around the lookout towers that give peace of mind by looking at our beautiful country, or visit the museums that we present to you in this issue to see their interesting collections.

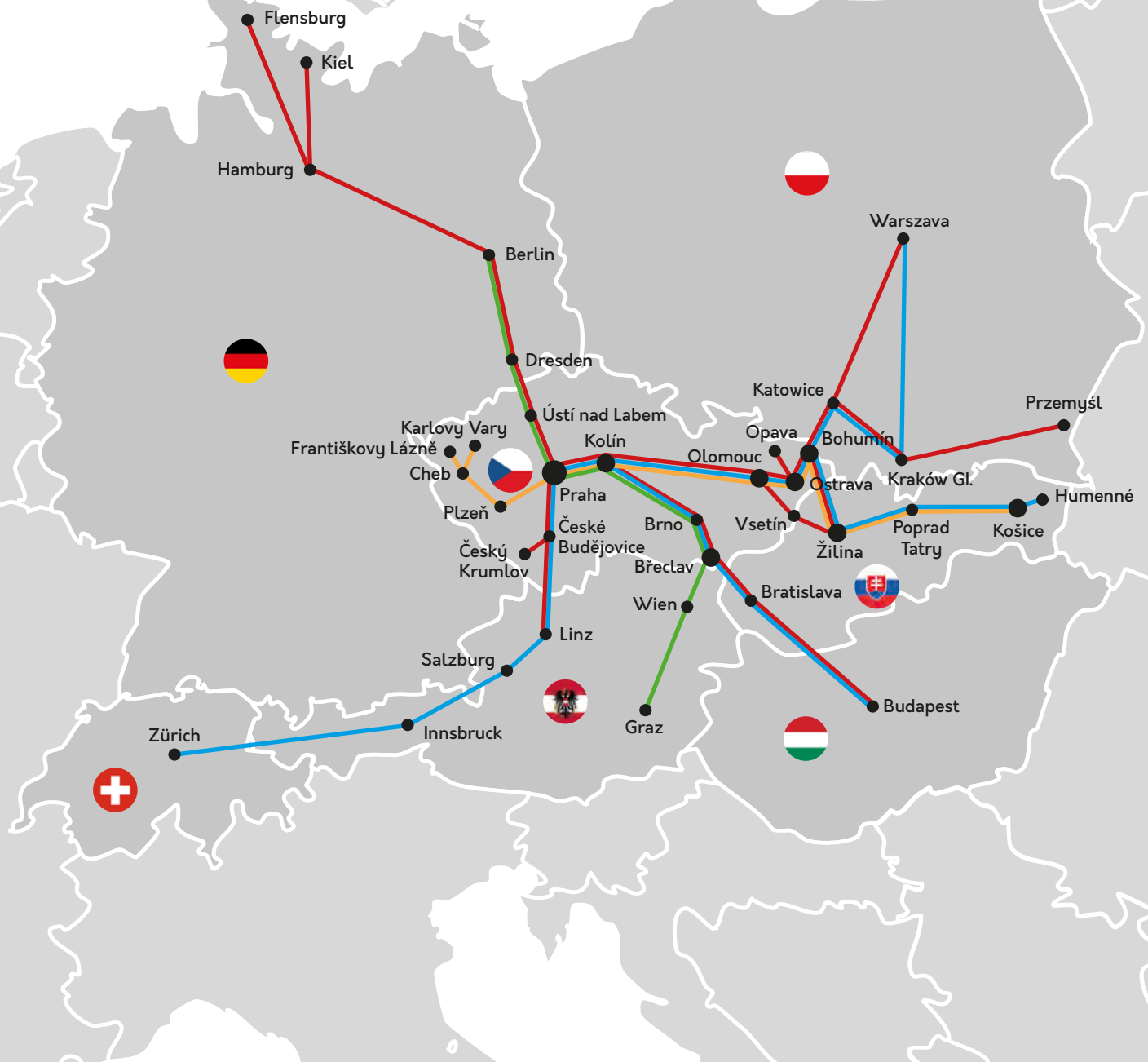
I thank you for travelling with us and believe your journey will taste great.

I wish you all the best in these difficult times for Europe.

**Váš / Best regards,
BOHUMÍR BÁRTA**

Generální ředitel JLV, a. s.
General Manager of JLV

JLV S NÁMI
CESTA
CHUTNÁ | THE WAY
IS TASTIER
WITH US

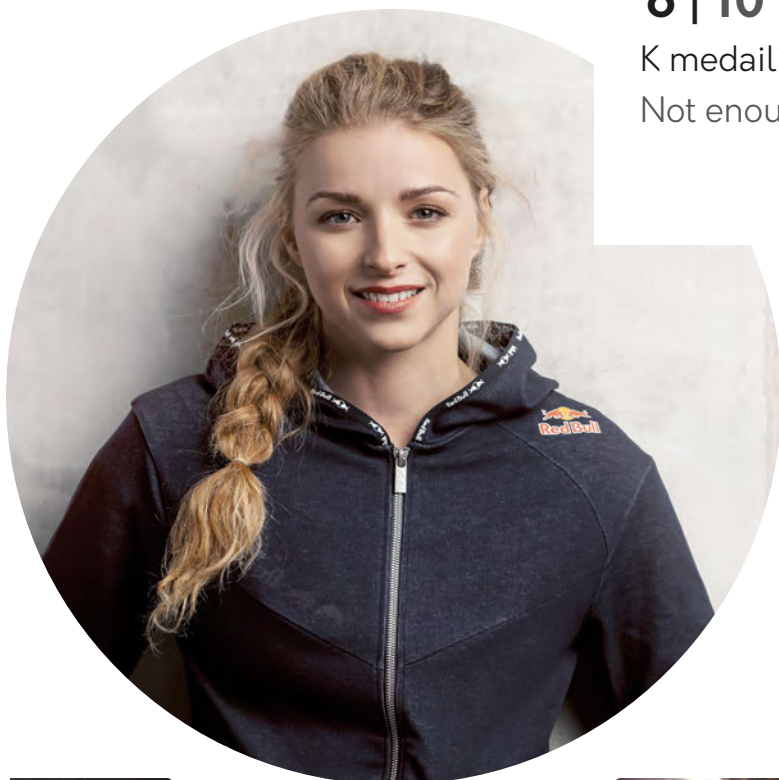
PRAVIDELNÉ DESTINACE LŮŽKOVÝCH, LEHÁTKOVÝCH A JÍDELNÍCH VOZŮ JLV REGULAR DESTINATIONS OF JLV SLEEPING, COUCHETTE AND DINING CARS

- jídelní vozy JLV | JLV restaurant cars
- SuperCity (Pendolino)
- railjet
- lehátkové a lůžkové vozy JLV | JLV couchettes and sleeping cars

6 | 10

K medaili chyběla trocha štěstí
Not enough luck to win a medal

14 | 18

Variace chutí na světových
soutěžích i na kolejích
Variations of flavours at world
competitions and on trains

24 | 28

Netušený historický poklad
Unexpected historical treasure

32 | 34

Pražské muzeum MHD
Prague Museum of public
transport

44 | 46

Čtyři turistické tipy
Four tourist tips

Zákaznický magazín JLV, a. s. | JLV Customer Magazine 1/2022

Vychází v březnu 2022 | March 2022 Edition – Volně neprodejné | Not for sale

Vydává

Issued by

JLV, a. s., Chodovská 228/3
141 00 Praha 4-Michle
IČ: 45272298
DIČ: CZ45272298

Generální ředitel

General Manager

Bohumír Bárta
Tel.: +420 271 003 213
www.jlv.cz

MK ČR E 17561
ISSN 1802-7857

Vydavatelský servis

Publishing Service

Space 4U, s. r. o.
Ortenovo náměstí 1524/36
170 00 Praha 7-Holešovice

www.space4u.cz

Jednatel

Company Director

David Mikula

Šéfredaktor

Editor in Chief

Aleš Pohořal
a.pohorale@space4u.cz

Inzerce

Advertising

Dagmar Trávníčková
d.travnickova@space4u.cz
+420 606 631 091

Grafická úprava – koncept

Graphic Design – concept

Filip Prokeš

Redakční rada

Editorial Board

Karolína Slezáková,
Martin Janura,
Petr Pospíšil,
Václav Rubeš,
Jan Valeš

Překlad/Translation

Elena Caraus

DTP

Růžolící chrochtík, spol. s r. o.
Komenského 1100
252 30 Řevnice

Fotografie na titulní straně

Cover photo

Red Bull Content Pool

Vydavatel neručí za obsah
PR článků a inzerátů
The publisher does not
guarantee the contents of PR
articles and advertisements

K MEDAILI CHYBĚLA TROCHA ŠTĚSTÍ

text: Radek Smekal, Aleš Pohořal,
foto: Red Bull Content Pool,
www.olympijskytym.cz

Markéta Davidová je největší současnou hvězdou českého biatlonu. Na zimních olympijských hrách v Číně dvakrát sahala po medaili, ale k tomu potřebná trocha štěstí jí chyběla. Nejen o ZOH, ale i o osobním životě této výjimečné závodnice se dozvíte v následujícím rozhovoru.

Jak hodnotíte olympijské hry v Pekingu? Dvakrát jste útočila na stupně vítězů, ale ve vytrvalostním závodu (6. místo) ani v závodu s hromadným startem (4.) to nakonec těsně nevyšlo.

Mrzí mě to, ale myslím, že jsem podala dobré výkony. Všichni chtěli medaili, já jsem ji chtěla samozřejmě taky, ale bohužel chtít jen nestačilo. V „masáku“ to byl můj druhý nejlepší výsledek v sezoně, takže musím být určitě spokojená. Ale stejně jako ve vytrvalostním závodě mi to uteklo o tu jednu ránu a samozřejmě mne to mrzí. Každý závod jsem se snažila si užít, protože nikdy nemůžete vědět, zda to není třeba váš poslední olympijský. Vždy jsem bojovala až dokonce. Co se podmínek týče, byly olympijské závody těžké, opravdu tzv. bolavé, což způsobovala kombinace nadmořské výšky a velkého mrazu s větrem. Pocitově jsem ale zažila již i těžší závody.

Baví vás na biatlonu, že to není pouze o běhu, ale o souznění fyzické a psychické pohody? Že je potřeba dokázat zklidnit tělo a mysl na střelbu?

Markéta Davidové na trati při ZOH v Číně
Markéta Davidová on the track at the Winter Olympics in China.

Baví mě, že se při každém závodu může stát cokoli a nikdy do poslední chvíle nevíte, jak to dopadne. Což je samozřejmě občas i to, co mě nejvíce štve.

S biatlonem jste v zimě pět měsíců na cestách. To zahrnuje také neustálé balení – a jak řešíte praní prádla při závodech?

Cestování a věčný život v taškách mě po pravdě moc nebaví. Kolikrát je zastávka doma tak krátká, že jen vyperete použité věci, necháte je uschnout a hned

je zase rovnáte do tašky zpět... Praní při závodech většinou neřešíme anebo využíváme umyvadlo na pokoji. Na závodech nebývá moc ubytování, kde by byla k dispozici pračka.

Biatlon se o Vánocích mísil s uvedením pohádky Tři oříšky pro Popelku, známé po celém světě. Nyní, když máme po Vánocích, tak mě napadá potrhá otázka, jestli byste dokázala jako Popelka střílet z kuše... Zkusila jste to někdy?

Nezkoušela jsem to a myslím, že bych v tom ani dobrá nebyla. Občas ještě bojuji i se svou malorážkou.

Dostala jste nějaký dárek, který vás překvapil? A nebyl nějaký jednorozec, které máte mj. ráda, třeba plyšový?

Jeden plyšový jednorozec se přece jen pod stomečkem našel... Mám jich doma už poměrně „velké stádo“.

Život sportovce není nekonečný a vy plánujete budoucnost směrem ke zvířatům. Studujete na univerzitě, umíte si představit, že budete mít vlastní kliniku?

Moc ráda bych se po biatlonu vrhla právě na práci se zvířaty. Ještě nemám přesně jasno, co by to mělo být, a zároveň uvidím, kde mne budou chtít zaměstnat. Samozřejmě mít někdy někde něco svého je velký sen, ale k tomu musím nejprve získat praxi a nabrat zkušenosti.

Martina Hingisová, slavná tenistka, kromě svého sportu měla jako vy vášně pro koně. Napadlo vás, že byste v budoucnosti zkusila jako ona i parkur?

Ráda bych. Letos na jaře jsem složila zkoušku ZZVJ, takže bych moc ráda někdy na nějaké parkurové závody vyrazila. Uvidíme, jestli se mi to letos poštěstí.

Tento časopis se zabývá i gastronomií. Jaký je váš vztah k vaření? A kdybyste se chtěla něčím blýsknout, co by to bylo? Mohlo by být i něco z vaší oblasti...

Myslím, že raději pečů, než vařím. Často se snažím o nějaké zdravější varianty sladkých dezertů. Vařím také ráda, ale poslední dobou nemám tolik času trávit jej v kuchyni. Ale rozhodně nejsem žádná velká kuchařka. Takové české klasiky, jako je svíčková, jsem ještě nezkoušela.

I když asi vlak nepatří k těm dopravním prostředkům, jakými se přemísťujete v sezoně při závodech, jaký k němu máte vztah?

Na závody nejčastěji jezdíme auty anebo letadlem. Vlak nevyužíváme a v mém okolí ani není bohužel

MARKÉTA DAVIDOVÁ

/česká biatlonistka/

Narozena: 3. ledna 1997

Držitelka malého křišťálového glóbu za vytrvalostní závod

Mistryně světa: Pokljuka 2021, bronz Antersleva 2020

Držitelka dvou zlatých medailí a jedné stříbrné z mistrovství světa v biatlonu na kolečkových bruslích v Novém Městě

Mnohonásobná medailistka z MS a ME juniorů

Trojnásobná vítězka české ankety Biatlonista roku

tak dobrá vlaková síť, ale rozhodně si myslím, že to je nejpohodlnější způsob cestování.

Co na cestách – tedy kromě skript a přípravy na vaši diplomovou práci – čtete? Nebo už vám nezbývá kromě těch dvou uvedených možností a sportu ještě čas na něco jiného?

Teď to dlouhou dobu byla opravdu jen škola. Letos mám času trošku víc, a tak se mnou jezdí i knížky. Loni jsem jich pod stromeček dostala spoustu, takže teď jsem se začala do knížek od Markéty Lukáškové.

Závodíte v mnoha zemích, ale moc prostoru na jejich „turistickou prohlídku“ jistě nemáte. Přesto se nabízí otázka, kde a co se vám líbilo, co vás třeba zaujalo a kde byste chtěla strávit dovolenou...?

Na závodech v podstatě nevidíme nic jiného než stadion a hotel. Já mám moc ráda areál v Anterselvě a v Obertilliachu. Jinak dovolenou bych si určitě dovedla představit i v Livignu, ale jinak bych na dovolenou raději někam do tepla.

Když už jsme se zeptali na zahraničí, položme stejnou otázku, tentokrát „domácí“. Máte nějaké zamilované místo v Česku?

Mám moc ráda Český ráj a okolí Máchova jezera. Jsou to hezké vzpomínky na dětství, kdy jsme tam jezdili na dovolené.

Jak nejraději odpočíváte?

Nejraději odpočívám u koní, je to skvělá relaxace i pro hlavu. ○

Nová hvězda na trati

Vyzkoušejte aktuálně nejmodernější vlak
ve střední Evropě na trase Praha – Plzeň – Cheb
a trase Praha – Ústí nad Labem – Chomutov – Cheb.

InterJet

Pojed'te s námi komfortně.
www.cd.cz/interjet

ČD České dráhy
Národní doprava

NOT ENOUGH LUCK TO WIN A MEDAL

text: Radek Smekal, Aleš Pohořal, **photo:** Red Bull Content Pool, www.olympijskytym.cz

Markéta Davidová is the biggest current star of Czech biathlon. At the Winter Olympics in China, she twice reached for a medal, but she lacked the necessary luck. You will learn not only about the Olympic Games, but also about the personal life of this exceptional competitor in the following interview.

How do you rate the Beijing Olympics? You attacked the pedestal for winners twice, but neither in the endurance race (6th place) nor in the mass start race (4th) it did not work out in the end.

I am sorry about that, but I think I performed well. Everyone wanted a medal, of course I wanted it too, but unfortunately it was not enough. In that “massacre” it was my second best result of the season, so I must definitely be satisfied. But just like in the endurance race, I missed that one shot and of course I regret it. I tried to enjoy each race because you never know if it is not your last Olympic race. I always fought to the finish. In terms of conditions, those Olympic races were difficult, really so-called “painful”, which was caused by a combination of height above sea level and severe frost with wind. But emotionally I have already experienced harder races.

Do you enjoy biathlon because it is not just about running, but about harmony of physical and mental well-being? Is it because it is necessary to manage to calm the body and mind to shoot?

I enjoy it because anything can happen during any race and you never know how it will turn out until the last minute. Which, of course, is what bothers me the most sometimes.

Due to biathlon, you are on journeys for five months every winter, which also means constant packing your bags. How do you handle the laundry during races?

To be honest, I don't really like travelling and the eternal life of carrying bags. The stop at home is often so short that you just wash the laundry, let the things dry and immediately put them back in the bag ... We don't usually bother about laundry during the competitions or just use the washbasin in the room. A hotel room with a washing machine is rare type of accommodation when we compete.

At Christmas, TV broadcast of biathlon mingled with the broadcast of the world-known fairy tale Three Wishes for Cinderella. Now, after Christmas, a crazy question occurred to me. Do you think you could shoot a crossbow like Cinderella? Have you ever tried it?

I haven't tried it and I don't think I would be good at it. Sometimes I still fight even with my small shotgun.

Have you ever received a gift that surprised you? Have you got a toy unicorn or any other plush toy that you like?

I found a plush unicorn under the Christmas tree... I already have a relatively large "herd" of toy unicorns at home.

The life of an athlete is not endless and you are planning a future connected with animals. As you study at university, can you imagine having your own clinic?

I would very much like to work with animals after I finish biathlon. I still don't know exactly what kind of work it should be, and at the same time I'll see who would like to employ me. Of course, sometimes working on your own is a big dream, but first I have to gain work experience.

Martina Hingisová, a famous tennis player, had a passion for horses in addition to her sport. Have you thought of trying parkour in the future like she did?

I would like to. Last spring, I passed the Basic Horse Rider Training Test (ZZVJ), so I would love to go to some parkour races sometime. We'll see if I'm lucky this year.

This magazine is also about gastronomy. What is your attitude to cooking? And if you wanted to show off in cooking, what dish would it be? It could be something from your area...

I think I prefer baking to cooking. I often try making healthy variants of sweet desserts. I like to cook as well, but lately I haven't had much time to spend in the kitchen. But I'm definitely not a big cook. I have never tried making such Czech classics as sirloin in creamy sauce.

MARKÉTA DAVIDOVÁ

/Czech biathlete/

Born on 3 January 1997

Holder of the Small Crystal Globe for the endurance race

World Champion at Pokljuka 2021, bronze medal at Anterslev 2020

Holder of two gold medals and one silver medal in biathlon on roller skates at World Championship in Nové Město

Multiple medallist at the Junior World Championships and European Championships

Three-time winner of the Czech Biathlete of the Year poll

Ve skupině závodnic na trati ZOH v Číně Markéta Davidová druhá zleva. Markéta Davidová, second from the left, in the group of competitors at the Winter Olympics in China.

Even if the train may not be one of the means of transport you use during the season, what is your attitude to it?

We most often go to the competitions by car or plane. We don't use the train and unfortunately there isn't a good train network where I live, but I definitely think it's the most comfortable way to travel.

What do you read on your journeys apart from the textbooks and materials for your diploma thesis? Do you have time for anything else besides the two abovementioned options and sport?

For a long time now, it has been really just studying. I have a little more time this year, so books travel with me. Last year I got a lot of them under the Christmas tree, so now I have become engrossed in reading books by Markéta Lukášková.

You have competed in many countries, but you certainly don't have the time for typical "tourist sightseeing". Nevertheless, here are some questions. Which places did you like and why? What made you interested? Where would you like to go on holiday?

At the competitions, we basically see nothing but the stadium and the hotel. I really like the resorts in Anterselva and Obertilliach. I could definitely imagine a holiday in Livigno, but otherwise I would rather go somewhere hot on holiday.

We have asked you about foreign countries. May I ask you the same question about your "domestic" preferences? Do you have a favourite place in the Czech Republic?

I really like the Bohemian Paradise and the surroundings of Macha Lake. These are nice memories of our childhood, when we went there on holiday.

How do you like to rest?

I like to rest with horses, it's a great relaxation for my mind as well. ○

HIGH Protein

od **OLMA**
OD 1967

NOVÁ RECEPTURA

Ochutnejte
naše nejlepší proteinové
nápoje nebo jogurty.

VARIACE CHUTÍ NA SVĚTOVÝCH SOUTĚŽÍCH I NA KOLEJÍCH

text: Aleš Pohořal, foto: archiv AKC

Cestující se mohou už delší dobu setkat v jídelních vozech ČD restaurant se servisem JLV s pestrou nabídkou, kterou vytvářejí členové Asociace kuchařů a cukrářů. Nejen na kolejích jsou kuchaři z Asociace úspěšní, přivezli si nejcennější medaile i z kuchařské olympiády a velká ocenění ze Světového poháru a dalších soutěží. Nejen o tom jsme hovořili s Tomášem Poppem, manažerem AKC a koordinátorem sezonních nabídek JLV.

Mnozí nezasvěcení si myslí, že na kuchařskou soutěž se prostě sejdete, několikrát zkusíte uvařit a pak už odjedete do místa konání. Jak to je doopravdy?

Je to přece jen trochu složitější. Tato příprava je minimálně roční, ale víme o týmech z jiných zemí, že se na soutěž chystají i dva roky.

Můžete nám prozradit více ze zákulisí?

Dáme dohromady kolektivně nějaké nápady a sejdeme se v Národním zemědělském muzeu, kde trénujeme. Jen bych chtěl upřesnit, že menu se skládá z předkrmu, hlavního jídla a dezertu a všechno musí ladit. Takže připravíme ze začátku napřed třicet porcí až ze 110 zadání, která se připravují na soutěžích. Než se ale dostaneme k této metě, pozveme kuchaře, prezidenta asociace, partnery a oni nám to zkritizují, takže potom vše zpřesňujeme, až se dostaneme ke konečnému výsledku. Ten pak prezentujeme na světových soutěžích. Jen krátce připomenou, aniž bych zabíhal do podrobností, že kromě této disciplíny se ještě připravuje bufet pro 12 osob, dříve takzvaná studená, a potom ještě skulptura, což je vlastně asi 70 centimetrů vysoká „socha“ na dané téma, vytvořená z jedlých cukrářských surovin. Světový

Manažer týmu Tomáš Popp
Team manager Tomáš Popp

pohár se koná v Lucembursku, což je, pokud jde o jídlo, taková „malá Francie“.

Kolik členů má tým a jak se tvoří?

Tým tvoří čtyři kuchaři a dva cukráři či cukrářky. Dříve byl poměr 5:1, ale ukázalo se, že cukrařina je hodně náročná, a proto nyní ta změna. Jinak tým se tvoří podobně jako fotbalový, manažer, což jsem já, vybírá kapitána, nyní je jím Jan Horký, a pak další kuchaři. Tým ještě tvoří sedmý člen, jenž myje nádobí. Zájem o místa v týmu je velký, ač covid zařadoval i zde, přihlásilo se celkem 12 zájemců; vybrali jsme v prvním kole čtyři a z nich nakonec ve druhém jednoho do týmu. Není to o tom, že by někdo neuměl dobře vařit, ale je to také o stylu práce, a ten aby byl čistý. Mimochodem Jan Horký se zúčastní v květnu soutěže Global Chefs Challenge v Abú Dhabí, kde se schází 20 šéfkuchařů z 20 států světa. Ti museli projít většinou semifinálovými koly. V juniorské kategorii bude bojovat 10 šéfkuchařů. Junioři si museli své místo vybojovat v semifinálových kolech. Náš zástupce v dospělé kategorii Jan Horký, kapitán Národního týmu kuchařů a cukrářů AKC ČR, nemusel díky skvělému umístění Národního týmu na Světovém poháru v Lucembursku, mj. 8. místo ze 40 týmů, a do

semifinálového kola postoupil přímo. V kategorii juniorů bude Českou republiku reprezentovat Vojtěch Petržela. Vojta je nejen kuchařem roku, ale i členem juniorského národního týmu kuchařů a cukrářů AKC ČR. Je dokonce vítězem Světového poháru v Lucembursku v carvingu. Svoji účast si musel vybojovat v evropském kole v italském Rimini. Uspěl tam skvěle a chystá se do Abú Dhabí.

Styl práce je tak důležitý?

Velmi, neboť se na soutěžích nehodnotí jen jídlo, ale technická porota dohlíží i na zacházení se surovinami, na krájení, výběr správných používaných prkének, neustále se měří teplota všeho a mnoho dalších věcí. Například musíte, pokud něco zbude, suroviny zavakuovat a pak vysvětlit, co s těmi zbytky uděláte, jak je zpracujete. Je toho opravdu hodně, a kdybych chtěl jmenovat všechny podrobnosti, přesáhlo by to možnosti tohoto článku.

Můžete přiblížit největší úspěchy týmu?

Úspěchů je požehnaně, ale připomenu ten největší, vítězství na soutěži v Singapuru v roce 2018. Od té doby je náš tým v centru pozornosti konkurence, komisařů i konzumentů. Osmé místo ze Světového poháru v Lucembursku je také obrovským úspěchem.

Výkony účastníků sleduje i kamera

The performance of the participants is also monitored by a camera.

Vaše asociace je dlouholetým partnerem JLV. Gastronomie na kolejích není určité jednoduchá...

To určitě není, a to po žádné stránce. Oslovili jsme generaci kuchařských bardů, ti připravili základ a junioři to pak upravili do modernějšího hávu. Není to jen o samotném uvaření, musíte vědět, jak jídlo skladovat, aby po regeneraci vypadalo podobně jako čerstvě připravené. Myslím, že tohle se podařilo a zákazníci jsou spokojeni. Jsme velmi pyšní, že ta spolupráce

TÝM SE TVOŘÍ PODOBNĚ JAKO FOTBALOVÝ... MANAŽER, KAPITÁN, KUČAŘI A JEŠTĚ JEDEN ČLEN, JENŽ MYJE NÁDOBÍ.

funguje výborně, důkazem je třeba prvenství v Evropě v hodnocení časopisu Loco2. Máme zprávy, že i catereri v Německu, v Rakousku, ale i v jiných zemích hodnotí naši společnou práci velmi kladně. Třeba to, že se jídlo servíruje na porcelánu, a nikoli v plastové krabičce. Je to

prostě restaurační zážitek na kolejích. Nabídka je nejen pestrá, ale myslí se i na vegetariánská jídla. Ta v této době oslovují mnoho strážníků, především těch mladých, a pokrmy mají velký

úspěch. Od našich partnerů máme v tomto směru výborné ohlasy. Připravují se i jídla bezlepková pro celiaky, takže si myslím, že si i náročný zákazník určitě najde to svoje. ●

VARIATIONS OF FLAVOURS AT WORLD COMPETITIONS AND ON TRAINS

text: Aleš Pohořal, **foto:** AKC archives, David Tesař

In the Czech Railways (ČD) restaurant dining cars with the JLV service, passengers have been able to enjoy a variety of dishes created by members of the Association of Chefs and Confectioners of the Czech Republic (AKC ČR) for a long time. The chefs from the association have been successful not only on the trains – they have also brought the most valuable medals from the Culinary Olympics and major awards from the World Cup and other competitions. We talked about that and other interesting things with Tomáš Popp, AKC manager and JLV seasonal menu coordinator.

Many uninitiated people think that you will just meet for a cooking competition, try to cook something a few times and then go to the venue. What does preparation process really look like?

In fact, it is a little more complicated. This preparation lasts at least a year, but we know that some teams from other countries have been preparing for the competition for two years.

Can you tell us more about what happens behind the scenes?

We will collectively come up with some ideas and meet at the National Agricultural Museum, where we train. I would just like to clarify that the menu consists of an appetizer, a main course and a dessert and all of them have to go well

Tomáš Popp manažer týmu při soutěži
Tomáš Popp team manager during the competition

together. So, we will initially prepare thirty servings from up to 110 assignments that are prepared for competitions. But before we get to that goal, we will invite the chefs, the president of the association, the partners, and they will criticize us. Then we will refine everything until we get to the final result. After that we will present it at world competitions. Let me just remind you, without going into details, that in addition to this discipline, a buffet for 12 people is prepared, formerly the so-called “cold part”, and then a sculpture, which is actually about a 70-centimetre high “statue” on the subject, which is made with edible confectionery ingredients. The World Cup takes place in Luxembourg, which is “little France” when it comes to food.

How many members are there in the team and how is it formed?

The team consists of four chefs and two confectioners. Previously, the ratio used to be 5:1, but it turned out that confectionery tasks were very demanding, so it has been changed

Národní tým kuchařů a cukrářů na olympiádě ve Stuttgartu
The national team of chefs and confectioners at the Olympics in Stuttgart

now. Otherwise, the team is formed similarly to a football team: the manager, which means me, chooses the captain, now it is Jan Horký, and then other chefs. The seventh member of the team washes the dishes. The interest to be in the team is usually great; however, covid pandemic has had an impact here too, so a total of 12 applicants applied. We selected four of them in the first round and one in the second round. It was not that someone could not cook well, but also about the workstyle,

which should be clean. By the way, Jan Horký will take part in the Global Chefs Challenge in Abu Dhabi in May, where 20 chefs from 20 countries will meet. Most of them had to go through the semi-final rounds. 10 chefs will compete in the junior category. The juniors had to win their place in the semi-finals. Our representative in the adult category, Jan Horký, captain of the National Team of Chefs and Confectioners of the AKC ČR, did not have to do so, due to the excellent placement of the

National Team at the World Cup in Luxembourg, including 8th place out of 40 teams, and advanced directly to the semi-final round. Vojtěch Petřela will represent the Czech Republic in the junior category. Vojta is not only the Chef of the Year, but also a member of the Junior National Team of Chefs and Confectioners of the AKC ČR. He was even the winner in carving at the World Cup in Luxembourg. He had to win his participation in the European round in Rimini, Italy. He succeeded there and is going to Abu Dhabi.

How important is the workstyle?

It is very important because not only food is evaluated at competitions. The technical jury also oversees the handling of ingredients, slicing and selection of the correct cutting boards used; the temperature of everything and many other things are constantly measured. For example, if there are any ingredients left over, you have to vacuum-pack the remaining ingredients and then explain what you are going to do with the leftovers, how you are going to process them. There are really a lot of aspects, and if I wanted to name all the details, it would be beyond the scope of this article.

Can you describe the team's greatest achievements? Blessed be the success, but I will recall the biggest win, which was in the competition in Singapore in 2018. Since then, our team has been in the spotlight of competitors, commissioners and consumers. Eighth place in the World Cup in Luxembourg was also a huge success.

Ozdobou týmu je i cukrářka Helena Fléglová Confectioner Helena Fléglová also adorns the team

Martin Pudil člen Národního týmu při práci
Martin Pudil, member of the National Team, at work

Your association is a long-term partner of JLV company. Gastronomy on the train wheels is definitely not easy...

It is certainly not, by no means. We addressed a generation of culinary bards, they prepared the basis and the juniors then gave it into a more modern attire. It is not just about the cooking itself; you have to know how to store the food so that it looks like freshly prepared after regeneration. I think this has worked and the customers are satisfied. We are very proud that the cooperation works well, as evidenced by the first place in Europe in the evaluation of Loco2 magazine. We have reports that caterers in Germany, Austria and other countries evaluate our joint work very positively. For example, the food is served on porcelain here, not in a plastic box. It is a real restaurant experience on the wheels. The menu is not only varied, but also includes vegetarian dishes. These days they appeal to many diners, especially the young ones, and the dishes are a great success. We have excellent feedback from our partners in this regard. Gluten-free meals for those who suffer from coeliac disease are also prepared, so I think that even demanding customers will definitely find something for themselves. ○

GASTRO

S NÁMI CESTA CHUTNÁ!

THE JOURNEY TASTES GREAT WITH US!

Navštivte náš jídelní vůz a ochutnejte, co pro vás připravili kuchaři juniorského národního týmu AKC ČR.

Come to our dining car and taste what the Czech Junior National Team of Chefs (AKC ČR) have prepared for you!

SVÍČKOVÁ

na smetaně s houskovým knedlíkem, brusinky

EN Sirloin in cream sauce, pastry dumplings, cranberries

DE Lendenbraten mit Rahmsauce und böhmischen Knödeln, Preiselbeeren

Smažený kuřecí

ŘÍZEK (2 ks)

s bramborovým salátem

EN Chicken schnitzel (2 pcs.) with potato salad

DE Hähnchenschnitzel (2 Stck.) mit Kartoffelsalat

Ochutnejte sezonní nabídku od 6. 4.
Taste the seasonal offer from April 6.

Závitek z **KUŘECÍHO STEHNA**

**s pečenými bramborami
a kukuřicí na špeku**

EN Chicken leg roll with baked potatoes, corn and bacon
DE Rolle aus dem Hähnchenschenkel mit Bratkartoffeln
und Mais an Speck

ŘEPNÉ PLACKY

**s restovanými kousky zeleniny
a lehce kyselým salátem**

EN Beet pancakes with roasted vegetables and slightly
sour salad
DE Rote-Bete-Plinsen mit geröstetem Gemüse
und leicht saurem Salat

Opečené

ŠKUBÁNKY

**s hruškovou pracharandou
a tvarohem**

EN Roasted potato gnocchi with pear powder (pracharanda)
and curd cheese
DE Geröstetes Dörrfleisch mit Birnen-Pracharanda (pulveris-
ierte getrocknete Birnen mit Puderzucker) und Hüttenkäse

Provoz a nabídka jídelních/bistro vozů se řídí aktuálním nařízením vlády ČR.
The operation and food offer of the dining / bistro cars are governed by the current
Regulation of the Government of the Czech Republic.

NÁDRAŽÍ PRAHA-TĚŠNOV ŽIJE VE CTĚNICÍCH

text: redakce, foto: J. Zeman, archiv

Dnes již neexistující Nádraží Praha-Těšnov, začalo fungovat roku 1875 a patřilo k nejkrásnějším té doby. Bylo jedním ze tří železničních stanic ve vnitřní Praze spolu s dnešním hlavním nádražím a Masarykovým nádražím.

Nádraží dala vystavět významná železniční společnost Rakouská severozápadní dráha. Trojkřídlá novorenesanční budova postavená v letech 1872–1875 se stala skvostem celé trati. Nádraží sloužilo primárně osobní dopravě, pro nákladní dopravu bylo zřízeno nádraží na blízkém Rohanském ostrově.

Dějiny trati pro osobní přepravu se uzavřely v roce 1972, kdy sloužila už jen jako napojení pro vlečky do továren poblíž trati. Opuštěné kolejiště bylo uvolněno pro stavbu Severojižní magistrály. Budova nádraží však stála dál a byla zpracována i řada studií na její záchranu, ale nic z toho se už nerealizovalo. Dne 16. března 1985 byla budova stržena.

Jiří Bouda, Přijímací budova, barevná litografie, rok 2003
Reception Building by Jiří Bouda, colour lithography, 2003

MUZEUM MĚSTA PRAHY NABÍZÍ V ZÁMECKÉM AREÁLU CTĚNICE UNIKÁTNÍ MODEL

Zaniklé nádraží dnes můžeme obdivovat prostřednictvím dobových fotografií. Ale nejen to. Stálá expozice Muzea města Prahy Nádraží Praha-Těšnov a Negrelliho viadukt v Zámeckém areálu Ctěnice představuje unikátní model, který vznikl podle dochovaných technických výkresů metodou 3D tisku v měřítku 1:87 ve velikosti H0. Jeho součástí je areál lokomotivního depa zobrazující místa pro vyzbrojování lokomotiv vodou a zejména uhlím pomocí za-uhlovacího jeřábu, jejich údržbu v odkalovací jámě,

Průčelí těšnovského nádraží roku 1950,
Facade of Těšnov railway station in 1950.

dvojkolejnou průjezdnou remízu, funkční točnu, stavědlo, vodárnu a nákladní skladiště. Na digitálně řízeném kolejišti jsou v provozu repliky dobových vlakových souprav.

Expozice zahrnuje i trať procházející po Negrelliho viaduktu, pod nímž se nacházelo zhlaví těšnovského nádraží. Model tohoto nejstaršího železničního mostu přes Vltavu s pěti vlakovými soupravami, a to v měřítku N 1:160 a v podobě z roku 2013 je rovněž součástí expozice.

Tento první pražský železniční most přes Vltavu, který dnes nese jméno jeho stavitele Aloise Negrelliho, spojuje Masarykovo nádraží s Bubny. Most, budovaný od jara roku 1846 a uvedený do provozu 1. června 1850, je dlouhý 1120 m, šířka jeho mostovky mezi kamenným zábradlím je 7,6 m a po svém dokončení měl 87 kamenných oblouků. Do roku 1910 byl nejdelším mostem Evropy.

Kromě expozice věnované těšnovskému nádraží nabízí Zámecký areál Ctěnice také stálé expozice **Řemesla v pořádku**, která je jednou z nejrozsáhlejších sbírek cechovních památek na světě, a **Dějiny obce Vinoře od pravěku do 20. století**. Mimoto jsou zde k vidění i aktuální výstavy: do 18. 4. 2022 je to **Pat a Mat... – a je to!**, věnovaná legendárnímu animovanému seriálu, a od 28. 5. 2022 výstava **Baťa: boty všem!**. **O**

PRAGUE-TĚŠNOV RAILWAY STATION “LIVES” IN CTĚNICE

text: editors, foto: Oldřich Janovský, archives

The now non-existent Prague-Těšnov Railway Station, which began operating in 1875, was one of the most beautiful of its time. It was one of three railway stations in inner Prague, along with today's Main Railway Station and Masaryk Railway Station.

The railway station was built by a major railway company, the Austrian North-Western Railway. The three-winged neo-renaissance building built between 1872 and 1875 became a jewel of the entire line. The station was used primarily for passenger transport; another station was set up for freight transport on the nearby Rohan Island.

The history of the line for passenger transport ended in 1972, when it began to serve only as a connection for sidings to the factories near the line. The abandoned track was freed for the construction of the North-South Motorway. However, the station building still remained and a number of rescue studies were carried out, but none of them were implemented. On 16 March 1985, the building was blown up.

THE MUSEUM OF THE CITY OF PRAGUE OFFERS A UNIQUE MODEL IN THE CTĚNICE CASTLE COMPLEX

Today, we can admire the defunct station through some period photographs. But not only that. The permanent exposition of the Museum of the City of Prague Prague-Těšnov Railway Station and the Negrelli Viaduct in Ctěnice Chateau complex represents a unique model, which was created according to preserved technical drawings by the method of 3D printing in 1:87 scale in size Ho. It includes the area of the locomotive depot with the places for supply of locomotives with water and especially coal with the help of a coal crane, their maintenance in a sludge pit, a double-track draw, a functional turntable, a switchyard, waterworks and a freight warehouse. Replicas of period train sets are in operation on the digitally controlled track.

The exhibition also includes the track running along the Negrelli Viaduct, under which the head of Těšnov Railway Station was located. A model of

Celkový pohled na budovu nádraží Praha-Těšnov od severu z ulice Těšnov
General view of Prague-Těšnov Railway Station building from the north from Těšnov Street.

this oldest railway bridge over the Vltava River with five train sets, which are in a scale of N 1: 160 in the design of 2013, is also part of the exhibition.

This first Prague railway bridge over the Vltava, which today bears the name of its builder Alois Negrelli, connects Masaryk Railway Station with Bubny Railway Station. The bridge, which was built from the spring of 1846 and put into operation on 1 June 1850, is 1120 m long, the width of the bridge deck between the stone railings is 7.6 m and after its completion it had 87 stone arches. Until 1910, it was the longest bridge in Europe.

In addition to the exposition dedicated to Těšnov Railway Station, Ctěnice Chateau Complex offers permanent exhibitions, such as Crafts Are in Order, which is one of the largest collections of guild monuments in the world and History of Vinoř from Prehistory to the 20th Century. Besides, there are some current exhibitions to be seen here, such as Pat and Mat... and It Is Done! dedicated to the legendary Czech animated series, which is open until 18 April 2022, and the exhibition Baťa: Shoes for Everyone! opens on 28 May 2022.

Hlavní zámecká budova

The main castle building in Ctěnice.

NETUŠENÝ HISTORICKÝ POKLAD

text: Bohuslav Hatina, foto: archiv Českého muzea hudby

Na první pohled běžný asi 15 centimetrů dlouhý voskový váleček. Takových měl Československý rozhlas ve svém zvukovém archivu stovky. Pravda, ony to nebyly jen tak ledajaké válečky, nýbrž válečky fonografické. Obsahovaly skutečně ty nejstarší české zvukové nahrávky. Více nám prozradil koordinátor digitalizace zvukových nosičů v Národním muzeu Filip Šír.

Co jste si mysleli, že na válečcích je?

„Fonografické válečky jsou nejstarším nosičem ve sbírce Národního muzea – Českého muzea hudby, na kterých byl nahrán zvukový záznam. Jsou to nejen komerční nahrávky, které vydávaly firmy Edison či Columbia, ale i nekomerční unikátní nahrávky např. s operními pěvci tehdejší doby. Musíme si uvědomit, že válečky v této sbírce jsou cca ze začátku 20. století, resp. z let 1900–1910. Tedy skoro přes 120 let staré záznamy. To nás vedlo k tomu nejjednoduššímu – zachránit obsah, tedy je digitalizovat. „Vzhledem k tomu, že se válečky nacházejí stále v původních obalech, byla možnost zjistit předběžný název z víčka či krabičky. To bohužel neznamená, že tomu tak doopravdy je, resp., že se tak nahrávka jmenuje. Do doby poslechu těchto válečků nebylo v některých případech možné říci přesný či přibližný

název. Někde to tedy bylo potvrzení toho, co bylo na obalu, jinde to bylo překvapení vzhledem k tomu, kdo tam zpívá či recituje.“

Proč se tak dlouho válečky „válely“?

„Jednoduchá odpověď: Nebyla tu technologie, která by adekvátně a především šetrně umožnila získat záznam zvuku z válečku. Proto byly celou dobu válečky nejdříve v soukromých sbírkách, později v Československém rozhlase a v průběhu šedesátých let se dostaly do Muzea hudby.“

Jaké byly chvíle, když jste uslyšeli hlas prezidenta Masaryka?

„Nejdříve jsme nic moc neslyšeli, neboť záznam na válečku byl velice slabý. Mysleli jsme si, že je záznam zničen. Po hlubším zkoumání jsme se zaměřili

na zpomalení rychlosti přehrávání, tedy z nějakých 130 otáček za minutu na 40 otáček za minutu. To nám umožnilo velice pomalým procesem zaznamenat kvalitnější samotný záznam, který se nachází na dně drážky. Po hodinách úprav jsme byli schopni slyšet úvodní slova proslovu prezidenta Masaryka ze dne 7. 3. 1930. Pak už to bylo jen velké překvapení, neboť je to jeho druhý nejstarší nahraný proslov na zvukovém nosiči.“

Jaké bylo jednání s Amerikou při pořizování přístroje na transformaci zvuku?

„Jelikož započal projekt již v roce 2017, bylo nejdříve v plánu koupit starší zařízení z Francie. Měli jsme v tomto štěstí, neboť se v letech 2018 a 2019 objevil kvalitnější a modernější přístroj a bylo tím pádem rozhodnuto o změně. Poté, co se vše dojednalo s MK ČR, bylo přistoupeno k nákupu a v půli roku 2019 jsme mohli přivítat přístroj jako jediní v Evropě.“

Jaký máte pocit z toho, že přístroj máme jen my v Evropě?

„Je to unikát. Jedinečná příležitost být v něčem dobrí v evropském měřítku. Po evropských zvukových archivech jsou velké sbírky fonografických válečků. Některé jsou již dávno zpracované z dřívějších dob, ale stále jsou tu instituce, které si nevědí rady, co a jak s tímto specifickým nosičem. Není to tak jednoduché jako vzít kompaktní disk a vložit jej do

JAK TO BYLO S VÁLEČKY

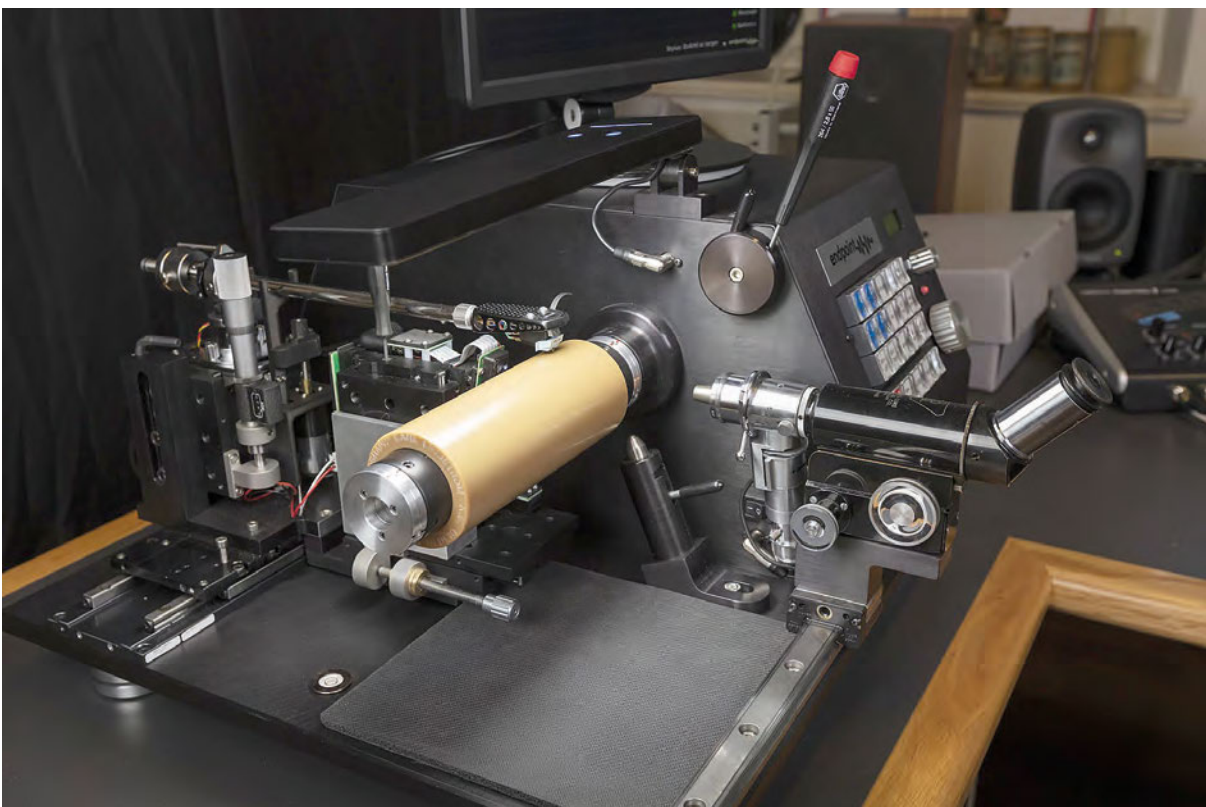
Co s válečky, když nikdo nevěděl, co je na nich vlastně nahráno. Proto zmíněné válečky daroval rozhlas roku 1966 Národnímu muzeu, potažmo Českému muzeu hudby. Ovšem ani zdejší muzejní odborníci netušili, jaký historický poklad mohou skrývat. Do té doby se mohly zmíněné válečky hodit spíš hospodyňkám k válení těsta.

mechaniky. Proto mít toto speciální zařízení je něco, co nám nejen umožní zachránit vše, co se nachází v ČR, ale je tu i možnost zapojit se do mezinárodní spolupráce.“

Jaké úsilí jste museli vynaložit, když jste sháněli zvukového „ajťáka“?

„V České republice je velké množství zvukových inženýrů, nicméně vzhledem k tomu, že se zde pracuje se zařízeními a historickými nosiči, je potřeba hledat někoho, kdo už s tím má zkušenosti a ví, co dělá. My jsme měli štěstí, že jsme nejdříve získali kolegu z Britské knihovny, který se sem přestěhoval, a po dvou letech pak náhradu v podobě kolegy z USA, který je v danou chvíli expertem na přepis fonografických válečků v ČR a střední Evropě. To je

Unikátní zařízení Endpoint
Unique machine Endpoint

VŠECHNO ZLÉ...

Všechno zlé je k něčemu dobré. Byly to rozsáhlé povodně, které roku 2002 napáchaly obrovské škody. Právě tato apokalypsa napomohla ve zvýšené míře zachraňovat velké množství cenných archiválií a uchovat kulturní a historické dokumenty pro budoucí generace. A to byl důvod k tomu, aby později Národní muzeum v rámci projektu Nový fonograf zařízení Endpoint spustilo digitalizaci zmíněných fonografických válečků i dalších historických nahrávek.

Rozbitý komerční váleček ca 1910
Broken phonograph cylinder ca 1910

Archivní krabice na fonoválčky
Archival Box for Phonograph Cylinders

Archivační obal ACB na fonoválček
ACB archival box for cylinders

naprostý unikát a v kombinaci se zařízením, které k tomu máme k dispozici, a s ostatními kolegy v celém procesu se dá napsat, že je to jedinečný komplexní proces záchrany zvukových nahrávek.“

Jak se vám líbí kvalita nahrávky i její přehrání na digitální záznam?

„Kvalita nahrávek je bohužel ovlivněna mnoha faktory – stářím nosiče, technickou kvalitou záznamu, ale bohužel i degradací materiálu ze kterého je váleček vytvořen. Může se tedy stát, že ani jakékoliv úpravy zvukového inženýra v tzv. postproduktu, neudělají zázrak. Na druhé straně se ale může stát, za což jsme velice rádi a vděční, že je nahrávka tak dobře zachovalá a neporušená a tudíž kvalita je skvělá a výsledek je víc než poslouchatelný.“

Jak jste spokojeni s naplňováním celkového projektu digitalizace zvukových archiválií v muzeu?

„V roce 2016 jsem dostal za úkol přebudovat zvukové studio v Českém muzeu hudby. Za těch pár let se nám podařilo vytvořit velmi zajímavé pracoviště, které se svou specializací může rovnat institucím jako Britská knihovna či Kongresová knihovna. Podařilo se nám objevit nové směry, které nikdo moc ve světě neřešil, a to nám otvírá velké možnosti ke spolupráci. I když se nám daří digitalizovat určité sbírky, stále je v celém Národním muzeu mnoho nezpracovaných fondů a přibývají další.“

Co máte v plánu pro budoucí dny?

„Jsme v posledním roce pětiletého projektu podpořeného MK ČR. Doděláváme zásadní monografii o snaze mnoha institucí vybudovat v průběhu 20. století Národní zvukový archiv. Ideálně tedy navázat na předchozí práci a též se pokusit získat nové technologie umožňující např. snímání rozbité desky či pořízení 3D obrazu drážky.“

NÁRODNÍ
MUZEUM

NOVÁ EXPOZICE

DĚJINY

Historická budova Národního muzea | www.nm.cz

UNEXPECTED HISTORICAL TREASURE

text: Bohuslav Hatina, photo: Czech Museum of Music archives

At first glance, it is a standard wax cylinder about 15 centimetres long. There were hundreds of them at the Czechoslovak Radio sound archive. However, they were not just simple cylinders, but phonograph cylinders. They really contained the oldest Czech sound recordings. Filip Šír, the coordinator of the digitization of sound media at the National Museum, told us more about them.

What did you think was on the cylinders?

“Phonograph cylinders are the oldest medium with audio recordings in the collection of the National Museum – the Czech Museum of Music. These are not only commercial recordings released by the companies Edison and Columbia, but also non-commercial unique recordings, for example, those with the voices of opera singers of the time. We must realize that the cylinders in this collection are from the beginning of the 20th century, respectively from 1900-1910. So, they are almost 120 years old. This led us to the most important thing – to save the content, which meant to digitize it. “In the view of the fact

Různé druhy fonováleček
Different types of phonograph cylinders

Fonografický váleček se záznamem proslovu TGM
Phonograph cylinder with speech of TGM

that the cylinders remained in their original packaging, we were able to find out the “preliminary” title of the recording on its lid or box. Unfortunately, that did not mean that it was the correct name of the recording. In some cases, it was not possible to say the exact or approximate name until we had listened to the cylinder. So, in some cases the content was a confirmation of what was on the cover, elsewhere it was a surprise considering whose singing voice or recitation was there.”

Why did the cylinders were neglected for so long?

“The answer is simple. There was no technology that would make it possible to obtain a sound recording from the cylinder adequately and, above all, gently. That is why, at first, they had been in private collections all the time, later they were at Czechoslovak Radio, and during the 1960s they got into the Museum of Music.”

What was it like to hear President Masaryk's voice?

“At first, we didn't hear much, because the record on the cylinder was very weak. We thought the record was destroyed. After a deeper examination, we focused on slowing down the playback speed, that was, from around 130 rpm to 40 rpm. That allowed us to record the recording itself, which is located at the bottom of the track, in a very slow process. After hours of processing, we were able to hear the introductory words of President Masaryk's speech of 7 March 1930. Then it was just a big surprise, because it is his second oldest recorded speech on an audio medium.”

How did you negotiate with America when you purchased a sound transformation device?

“As the project was prepared in 2017, the first plan was to buy some old equipment in France. Finally, it was a matter of luck, because in 2018 and 2019 a better and more modern device appeared and therefore a decision was made in favour of that one. After everything was agreed with the Ministry of Culture of the Czech Republic, the purchase process was started and, in the middle of 2019, we welcomed the device as the only owner of the device in Europe.”

How do you feel about the fact that we are the only country in Europe that has the device?

“It is a unique device. It was a unique opportunity to be good at something on a European scale. The European sound archives have large collections of phonographic cylinders. Some of them were processed long time ago, but there are still institutions that do not know what to do with this specific medium. It's not as simple as taking a CD and inserting it into the drive. Therefore, having this special equip-

and knows how to work with that. We were lucky to first get a colleague from the British Library, who moved here, and then, after two years, he was replaced by a colleague from the USA, who is currently an expert in transforming recordings from phonographic cylinders in the Czech Republic and Central Europe. He is absolutely unique, and combined with the equipment that we have at our disposal and with other colleagues' work throughout the process, we can say that it is a unique complex process of rescuing sound recordings.”

How do you find the quality of the recording and its transformation into a digital recording?

“Unfortunately, the quality of the recordings is influenced by many factors - the age of the medium, the technical quality of the recording, but unfortunately also the degradation of the material of which

Manipulace s válečkem
How to manipulate with cylinder

ment is something that not only allows us to save all the recordings in the Czech Republic, but there is also the opportunity to be engaged in international cooperation.”

What effort did you have to make when looking for an audio IT specialist?

“There are a large number of sound engineers in the Czech Republic, however, given that we work with the equipment and historical media, it was necessary to look for someone who already has experience

Gramofonová deska ve sbírce Českého muzea hudby
Gramofonová deska ve sbírce Českého muzea hudby

the cylinder is made. So, it may happen that even modifications of the sound engineer in the so-called post-production will not work a miracle. On the other hand, it may happen that the recording is very well preserved and intact, so the quality is great and the result is more than audible, which makes us very happy and grateful.”

How satisfied are you with the implementation of the overall project of the audio archive digitization in the museum?

“In 2016, I was given the task of rebuilding the sound studio at the Czech Museum of Music. In those few years, we have managed to make a very interesting workplace, which, in terms of its specialization, can match institutions such as the British Library or the Library of Congress. We succeeded in discovering new directions that no one in the world had paid attention to, and this opens up great opportunities

Ukázka manipulace s deskou
How to manipulate with disc

for us to cooperate. Although we are succeeding in digitizing certain collections, there are still many un-processed funds in the entire National Museum and more are being added.”

What are your plans for the coming days?

“We are in the last year of a five-year project supported by the Ministry of Culture of the

Komerční nahrávka firmou Edison
Edison commercial cylinder

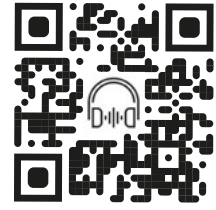

Otokar Mařák na válečku Columbia ca 1905
Columbia cylinder with Otokar Marak sing

Czech Republic. We are preparing fundamental monographs on the efforts of many institutions to build the National Sound Archive during the 20th century. Ideally, we'd like to build on previous work and also try to obtain new technologies that allow, for example, scanning a broken record or taking a 3D image of the track.” ●

POSLECHNĚTE SI TAJEMSTVÍ NÁRODNÍHO MUZEA!

text: redakce, foto: archiv

Během posledních dvou let zachvátil český éter nový formát. Kdo neposlouchá podcast, jako by nebyl.

Moderátorka Sara Polak s Liborem Jůnem ve studiu při natáčení epizody o prvním československém zákoně. Presenter Sara Polak with Libor Jůn in the studio during the filming of an episode about the first Czechoslovak law.

Na vlnu tohoto trendu se kromě známých influencerů a mediálních domů snaží více či méně úspěšně naskočit i veřejné instituce. I Národní muzeum se rozhodlo nepromeškat svoji šanci a ve svém podcastu Tajemství Národního muzea představuje zákulisí muzejní práce i příběhy exponátů, které si můžete prohlédnout v jeho nově otevřených expozicích.

Pokud jste se vždy chtěli stát archeologem či paleontologem, nebo vás zajímaly historické perličky a přírodovědecké pozoruhodnosti, právě jste pro sebe našli dokonalého společníka na cesty. S odborníky z Národního muzea například zjistíte, jak se vytvářel model jediného českého dinosaura, v čem byste jezdili, kdybyste byli celebritou v 18. století nebo kde v muzeu naleznete pravý kryptonit.

Odborná témata z historie i přírody vám ve zominutových rozhovorech přiblíží moderátorka Sara Polak a položí za vás i ty ne zcela odborné otázky. Podcast naleznete na všech běžných platformách. Tak nečekejte, nasadte si sluchátka a vydejte se tam, kam doposud směl nahlédnout jen málokdo. ○

LISTEN TO THE SECRETS OF THE NATIONAL MUSEUM!

text: editors, photo: archives

Over the last two years, the Czech ether has taken on a new format. Who doesn't listen to a podcast like he's not.

In addition to well-known influencers and media houses, public institutions are also trying to jump on the wave of this trend more or less successfully. The National Museum has also decided not to miss its chance, and in its podcast Secrets of the National Museum, it presents the behind-the-scenes museum work and the stories of the exhibits, which you can view in its newly opened exhibitions.

If you have always wanted to become an archaeologist or paleontologist, or you are interested in historical gems and scientific sights, you have just found the perfect travel companion. With experts from the National Museum, for example, you will find out how the model of the only Czech dinosaur was created, what you would ride in if you were a celebrity in the 18th century or where you can find real kryptonite in the museum.

Moderator Sara Polak will introduce you to professional topics from history and nature in 20-minute interviews and ask you even the most not-professional questions for you. You can find the podcast on all common platforms. So don't wait, put on your headphones and go where so far few people have been able to see. ○

PRAŽSKÉ MUZEUM MHD – HISTORIE S PERLOU

text: redakce, foto: archiv Muzea MHD

Muzeum MHD v Praze, to jsou staré tramvaje, trolejbusy, autobusy – kdo by si je nechtěl prohlédnout...? Ti starší si mohou zavzpomínat na doby minulé, pro ty mladší je to zajímavá historie spojená s hlavním městem. A nejde jen o prohlídku, cestování historickou tramvají si můžete dopřát při nostalgických jízdách. O podrobnostech jsme hovořili s vedoucím jednotky Historická vozidla Dopravního podniku hl. m. Prahy (DPP) Petrem Malíkem.

Mohl byste na úvod krátce představit Muzeum MHD?

„Muzeum MHD se nachází ve střešovické vozovně, která je nejstarší dochovanou vozovnou na území hlavního města. O rok starší je sice strašnická vozovna, ale ta byla v průběhu své existence přestavěna a z minulých let se nedochovalo prakticky nic. Zato část objektu střešovické vozovny je původní. Se systematickým vytvářením sbírky historických vozidel DPP se začalo už v šedesátých letech minulého století, ale ještě hodnou chvíli trvalo, než byla tato sbírka k vidění právě ve Střešovicích. Několik let se vystavovalo ve vokovické vozovně, kde se konaly dny otevřených dveří. Zlom přišel v roce 1993. Právě 14. května toho roku se pro návštěvníky otevřelo současné Muzeum MHD ve střešovické vozovně, kde se snažíme sbírku doplňovat a restaurovat i vozidla, která byla ve velmi špatném stavu.“

I když je k vidění mnoho zajímavého, každá sbírka má své „nej“. Co je to u vás?

„Nejstarším exponátem muzea je vůz koněspřežní dráhy, který budí zaslouženou pozornost a je jakousi lahůdkou mezi vystavovanými exponáty. To však neznamená, že další jsou méně zajímavé. Velkou pozornost také poutá unikátní primátorská tramvaj č. 200, kterou navrhoval přední český architekt Jan

Otvřená tramvaj č. 500 z roku 1913
Open tram No. 500 from 1913

Nejstarší vůz v pražském Muzeu MHD, vůz koněspřežné tramvaje z roku 1886.
The oldest vehicle in the Prague Museum of Public Transport is the horse-drawn tram from 1886.

Kotěra. Své příznivce má i vůz č. 500 pro okružní jízdy po Praze z roku 1913, jeho současným následovníkem je tramvaj T3 Coupé, kterou si zájemci mohou pronajmout. Ještě do podzimu bude v muzeu k vidění plzeňská tramvaj č. 18 z roku 1899, kterou vyrobili pánové Brožík a Křižík. Nedávno se dostal poprvé do muzea nejstarší pražský trolejbus Praga TOT, který dlouhodobě opravujeme. Už je ve vystavovatelném stavu, ale ještě není provozuschopný na rozdíl od všech ostatních exponátů.“

Je otevřeno po celý rok?

Dlouhá léta mělo muzeum jen sezonní provoz a v zimě zůstávala expozice zrakům návštěvníků skryta. To se však nedávno změnilo a v současné době tu zimní přestávku nemají – a tak můžete přijít do muzea i za „sněhu a mrazu“. Otevřeno je o víkendech a svátcích od 9 do 17 hodin. V letošním roce pořádáme jednou měsíčně speciální komentované prohlídky, například v březnu se zajímavými příběhy jednotlivých exponátů a v dubnu budeme mluvit o bezpečnosti. Jednou z největších akcí muzea v roce 2022 bude „průvod tramvají T3“, vozů, které jezdí pražskými ulicemi již 60 let. Průvod plánujeme na neděli 20. listopadu, přibližně ve dnech, kdy se populární „tétrojka“ rozjela s cestujícími vůbec poprvé.

Prý se konala v tramvaji i svatba...

Jako velice originální místo pro svůj svatební slib využili v minulém roce snoubenci speciálně vybavený vůz T3 Coupé, který je pro veřejnost k dispozici od konce roku 2018, kde je mimo jiné i „pípa“, takže svatebčané během hostiny nemuseli pít zlatavý mok z lahví.

Mohou si naši i zahraniční zájemci pronajmout historickou tramvaj?

Nelze pronajmout muzejní tramvaj ani jiné muzejní vozidlo, ta jsou vyhlášenou kulturní památ-

HISTORICKÉ LINKY V ROCE 2022

V sobotu 26. března 2022 se Prahou opět rozjedou historické tramvajové linky č. 41 a 42. Linka č. 41 bude na trase mezi Muzeem MHD ve Střešovicích a Planetáriem Praha ve Stromovce provozována historickými dvounápravovými vozy. Linka č. 42 bude jezdit z obratiště na Dlabačově (poblíž Strahovského kláštera) zhruba padesátiminutový okruh Prahou. Na jednom pořadí spatříte pro Prahu typické tramvajové vozy ze šedesátých a sedmdesátých let, na druhém pořadí budou historické vozy z meziválečného období. Obě linky budou v provozu o sobotách, nedělích a svátcích až do 1. ledna 2023. Na obou linkách bude platit celodenní jízdné ve výši 250 korun pro dospělé. Budete moci libovolně nastoupit a vystoupit ze spojů uvedené linky. Na lince č. 41 bude také jednorázové jízdné, na jednu jízdu ve výši 100 Kč pro dospělé.

Historické tramvaje v Muzeu MHD ve střešovické vozovně
Historical trams in the Museum of Public Transport in the Střešovice depot.

kou. Máme ovšem komerční tramvajová historická vozidla, která jsou určena k pronájmu. Nemusí to být jen ke svatbě anebo jiné oslavě, ale třeba jen k obyčejné projížďce krásnou Prahou. Historická tramvaj stojí na hodinu 4900 korun a její kapacita je 24 cestujících. Vyjde to přibližně dvě stovky na osobu jako „sólo“, a pokud si ji pronajmete s vlečným vozem, potom zaplatíte 7400 korun. V tu chvíli se může svést až 60 cestujících. A už zmíněná luxusní tramvaj T3 Coupé jezdí od dubna do října částečně otevřená, což je velmi atraktivní především v létě. Kapacita T3 Coupé je 31 osob a hodinová jízda vás přijde na 7700 korun. K jízdám lze objednat i další doplňkové služby jako občerstvení, harmonikáře anebo průvodce. Více informací o pronájmu tramvají naleznete na webu www.dpp.cz/zabava-a-zazitky/historie-dpp/pronajem-historickyh-tramvaji. ○

PRAGUE MUSEUM OF PUBLIC TRANSPORT

HISTORY WITH A PEARL

text: editors, photos: MHD Museum archives

Museum of Public Transport in Prague displays old trams, trolleybuses and buses. Who wouldn't like to see them? The older ones can remember the past, for the younger ones it is an interesting history connected with the capital city. And it is not just a tour, you can also enjoy nostalgic rides travelling by historic tram. We talked about the details with Petr Malík, the head of the Historical Vehicles Unit of Transport Company of the Capital City of Prague (DPP).

Could you briefly introduce the Museum of Public Transport?

"The Museum of Public Transport is located in the Střešovice Depot, which is the oldest preserved depot in our capital city. Although the Strašnice Depot is one year older, it has been rebuilt during its existence and practically nothing has been preserved from the previous years. On the other hand, part of the Střešovice Depot has remained

original. The systematic creation of a collection of historic DPP vehicles began in the 1960s, but it took a while before the collection could be seen in the Střešovice Depot. For several years, it was exhibited in the Vokovice Depot, where open days took place. The turning point came in 1993, when on 14 May the current Museum of Public Transport in the Střešovice Depot opened for visitors. It is where we have been trying to expand the collection and restore the vehicles that are in very poor condition." Although there are a lot of interesting things to see here, every collection has its "best of the best".

Which exhibits stand out in your museum?

"The oldest exhibit of the museum is a horse-drawn carriage car, which attracts well-deserved attention and is a kind of special treat among the exhibits on display. However, this does not mean that others are less interesting. The unique Mayor's Tram No. 200, designed by the leading Czech architect Jan Kotěra, also attracts a lot of attention. Car No. 500 for sight-seeing tours in Prague from 1913 also has its fans. Its current successor is the T3 Coupé tram, which can be rented by those interested. By the autumn,

the museum will have seen the Pilsen tram No. 18 from 1899, which was manufactured by Messrs. Brožík and Křižík. Recently, the oldest Prague trolleybus *Praga TOT*, which we have been repairing for a long time, got to the museum for the first time. It is already in exhibitable condition, but it is not yet operational, unlike all the other exhibits.”

Is the museum open all year round?

For many years, the museum had only a seasonal operation and in winter, the exhibition remained hidden from the view of visitors. However, that has recently changed and there is no winter break at the moment – so you can come to the museum even in “snow and frost”. It is open at weekends and on public holidays from 9 am to 5 pm. This year we organize special guided tours once a month, for example in March with interesting stories of individual exhibits and in April we will talk about safety. One of the museum’s biggest events in 2022 will be the “T3 Tram Parade”, the trams that have been in the streets of Prague for 60 years. We are planning the parade for Sunday, 20 November, approximately on the days when the popular “T3” tram set off with passengers for the first time.”

Salónní tramvajový vůz č. 200 z roku 1900, jehož autorem je architekt Jan Kotěra
Salon tram car No. 200 from 1900, designed by architect Jan Kotěra.

been declared cultural heritage. However, we have commercial historical trams that are designed for rent, not necessarily for a wedding or other celebration, but just for an ordinary ride through beautiful Prague. The historical tram costs CZK 4,900 per hour to hire and its capacity is 24 passengers. It costs about CZK 200 per person as a “solo tram” and if you rent it with a tow tram, then you pay CZK 7,400. Then, up to 60 passengers can be carried at a time. And the already mentioned luxury tram T3 Coupé runs from April to October partially open, which is very attractive especially in summer. The capacity of the T3 Coupé is 31 people and an hour’s ride will cost you CZK 7,700. Additional services such as refreshments, accordion or tour guides can be ordered for the rides. More information about tram rental can be found at <https://www.dpp.cz/zabava-a-zazitky/historie-dpp/ronajem-historickych-tramvaji>. ◉

Uprostřed tramvajový vůz č. 88, nejstarší z vystavovaných pražských elektrických tramvají
Tram No. 88 (in the middle), the oldest of Prague’s electric trams on display.

It is said that even a wedding took place on the tram...

Last year, a couple used a specially equipped T3 Coupé car, which has been available to the public since the end of 2018, as a very original place for their wedding vows, where there is, among other things, a “beer tap”, so the wedding guests did not have to drink the golden beverage from bottles.

Can Czechs and foreigners rent a historic tram?

Unfortunately, a museum tram or any other museum vehicle cannot be let for rent because they have

HISTORICAL LINES IN 2022

On Saturday, 26 March 2022, the historical tram lines No. 41 and No. 42 will start running through Prague again. Line No. 41 will be operated by historical two-axle cars on the route between the Public Transport Museum in Střešovice and the Prague Planetarium in Stromovka. Line No. 42 will run from the turning point in Dlábačov (near the Strahov Monastery) for about fifty minutes through Prague. In one sequence you will see typical Prague trams from the 60s and the 70s, in the second sequence there will be historical trams from the interwar period. Both lines will be in operation on Saturdays, Sundays and public holidays until 1 January 2023. On both lines, an all-day fare for adults will be CZK 250. You will be able to get on and off the trams of these lines at any time. There will also be a one-time fare on line No. 41 in the amount of CZK 100 for one ride for adults.

KANONÝŘI V KROMĚŘÍŽI

text: Jaroslav Kolář, foto: Milena Zeithamelová

Unikátní setkání nejlepších česko-slovenských ligových střelců a dalších fotbalových legend, vynikajících hráčů několika generací, k oslavě 50 let Klubu ligových kanonýrů týdeníku GÓL, chystají na sobotu 18. června FAČR a Město Kroměříž.

Antonín Panenka (vlevo) a Karol Dobiaš (třetí zleva) jsou nejen vynikající fotbalisté, ale prosazují se i s tenisovou raketou. Na snímku z Turnaje stoletých s ředitelem soutěže Jiřím Böhmem a 95letým účastníkem Vladimírem Honomichlem. Na snímku v anglické části při oblíbené relaxaci.

Antonín Panenka (left) and Karol Dobiaš (third from left) are not only excellent footballers, but they also break through with a tennis racket. In the photo from the Tournament of Centenarians they are with the competition director Jiří Böhmem and 95-year-old participant Vladimír Honomichl. In the English part during their favourite relaxation.

Setkání proběhne na stadionu Hanácké Slavie Kroměříž. Začne ve 13 hodin přejmenováním stadionu na Stadion Jožky Silného a odhalením pamětní desky u vstupu na stadion tohoto jednoho z největších kanonýrů naší fotbalové historie a kroměřížského rodáka.

Slavnostního aktu se zúčastní představitelé města v čele se starostou Jaroslavem Němcem, zástupci čtyř klubů, jejichž dres Jožka Silný oblékal – konkrétně

Slavie Praha, Sparty Praha, Bohemians Praha a Hanácké Slavie Kroměříž –, a také fotbalové asociace, kteří vzpomenou, že kanonýr dokázal v padesáti mezinárodních utkáních nastřílet 28 branek a aktivně se podílel na zisku stříbrných medailí z MS 1934 v Itálii, získat titul mistra v červeno-bílém a dva tituly v rudém dresu a Spartě výrazně svými góly pomohl k výhře v prvním ročníku Středoevropského poháru.

Jožka Silný byl první, kdo dokázal v ligových zápasech nastřílet sto branek – konkrétně této mety dosáhl 16. října 1932, kdy v dresu Sparty překonal slávistického brankáře Františka Pláničku. O čtyřicet let později vznikl Klub ligových kanonýrů týdeníku GÓL, který tak v Kroměříži oslaví padesáté výročí od založení.

Pozváni jsou všichni žijící členové této významné společnosti, z nichž většina účast potvrdila – například David Lafata, Václav Daněk, Jan Koller, Horst Siegl, Radek Drulák, Pavel Kuka, Zdeněk Nehoda, Stanislav Griga, Milan Baroš, Vratislav Lokvenc či Antonín Panenka. Pozváni přijali i hosté ze Slovenska, členové tamního Klubu ligových kanonierov.

Dostaveníčko nejlepších střelců naší historie obohacují i další významné fotbalové osobnosti, členové úspěšných týmů z MS 1962 Josef Jelínek, Jan Lála a Jozef Štibrányi, z OH 1964 Ján Geleta, Jan Brumovský či František Knebot, mistři Evropy 1976, například Anton Ondruš, Ivo Viktor, Jozef Čapkovič, Karol Dobiaš a další, držitelé olympijského zlata z Moskvy 1980 i vicemistři Evropy z Anglie z roku 1996.

Pozváni byli i trenéři české reprezentace Dušanem Uhrinem počínaje přes Karla Brücknera až po Jaroslava Šilhavého.

Všichni budou k dispozici lovcům autogramů i tolik populárních „selfiček“, diváci kromě možnosti být nablízku plejádě osobností zhlédnou i dvě exhibiční utkání. Nejprve souboj bývalých hráčů Hanácké Slavie Kroměříž a Bohemians Praha a odpovídne vyvrcholí utkáním týmů českých a slovenských členů Klubu ligových kanonýrů.

Akce, která nabídne i bohatou tombolu, jejíž součástí budou i podepsané dresy vybraných fotbalistů, by se měla stát jednou z nejvýznamnějších tuzemských fotbalových událostí roku 2022. Celkově se v Kroměříži má objevit až sto fotbalových osobností.

Dvě z nich jsme zastihli při tenisovém „Turnaji stoletých“, pořádaného Jiřím Böhmem a Svatoplukem Rajtharem ve sport centru Hector. Oba ukázali své schopnosti na dvorci, ale těší se na větší, fotbalové hřiště. „Akce v Kroměříži se zúčastním velmi rád, setkám se tam s českými i slovenskými kamarády a již se na to moc těším. Takovou akci musí přivítat každý!“ řekl „zlatý“ z mistrovství Evropy v Bělehradu z roku 1976 Karol Dobiaš. „Od začátku, kdy jsem se to dozvěděl, jsem ani na chvíli neuvážoval, že bych se takové akce nezúčastnil.“ „Podepisuji Karolova slova,“ dodal Antonín Panenka, kanonýr, který zaznamenal 139 ligových branek! ●

GOALSCORERS IN KROMĚŘÍŽ

text: Jaroslav Kolář, **photo:** Milena Zeithamelová

The Football Association of the Czech Republic (FAČR) and the town of Kroměříž are preparing a unique meeting of the best Czech-Slovak league goalscorers and other football legends, excellent players of several generations, to celebrate the 50th anniversary of the League Goalscorers Club of the weekly magazine GÓL on Saturday, 18 July this year.

The meeting will take place at the Hanácká Slavia Kroměříž Stadium. It will begin at 1 pm by renaming the stadium to Jožka Silný Stadium and unveiling a memorial plaque at the entrance to the stadium of one of the greatest goalscorers in our football history and a native of Kroměříž.

The ceremony will be attended by city officials led by Mayor Jaroslav Němec, representatives of four clubs whose jersey Jožka Silný wore – namely Slavia Prague, Sparta Prague, Bohemians Prague and Hanácká Slavia Kroměříž – as well as football associations. They will remember that the goalscorer managed to score 28 goals in fifty international matches and actively participated in winning silver medals in the 1934 World Championship in Italy, winning the champion title in red and white Slavia Club's jersey and two titles in the red Sparta Club's jersey, and significantly helped Sparta Club to win in the first year of the Central European Cup.

Jožka Silný was the first one to score a hundred goals in league matches. He reached this target on 16 October 1932, when he and defeated the Slavia's goalkeeper František Plánička while playing in the Sparta jersey. Forty years later, the League Goalscorers Club of the weekly magazine GÓL was established. The club will celebrate its 50th anniversary in Kroměříž.

All living members of this significant society have been invited. Most of them have confirmed their participation, for example, David Lafata, Václav Daněk, Jan Koller, Horst Siegl, Radek Drulák, Pavel Kuka, Zdeněk Nehoda, Stanislav Gríga, Milan Baroš, Vratislav Lokvenc and Antonín Panenka. Guests from Slovakia, members of the local League Goalscorers Club, have also accepted the invitation.

Other important football personalities, members of successful teams of the 1962 World Championship

such as Josef Jelínek, Jan Lála and Jozef Štibrányi, of the 1964 Olympic Games such as Ján Geleta, Jan Brumovský and František Knebert, the 1976 European champions, for example, Anton Ondruš, Ivo Viktor, Jozef Čapkovič, Karol Dobias and others, holders of the 1980 Moscow Olympics gold medals and vice-champions of the 1996 European Championship in England.

The coaches of the Czech national team such as Dušan Uhrin, Karel Brückner and Jaroslav Šilhavý have also been invited.

All of them will be available to autograph hunters as well as to so popular "selfie" hunters. In addition to the opportunity to be close to a plethora of personalities, spectators will also watch two exhibition matches. First, they will see the duel of former players of Hanácká Slavia Kroměříž and Bohemians Prague and the afternoon programme will culminate in the match between teams of Czech and Slovak members of the League Goalscorers Club.

This event, which will also offer a rich tombola including the jerseys signed by selected football players, should become one of the most important domestic football events of 2022. In total, up to a hundred football personalities are expected to appear in Kroměříž.

We caught two of them during the tennis "Tournament of Centenarians", organized by Jiří Böhm and Svatopluk Rajthar in the Hector Sports Centre. They both showed their skills in the tennis court, but they are looking forward to a larger, football field. "I will be very happy to attend the event in Kroměříž. We are going to meet Czech and Slovak friends there and I am already looking forward to it. Everyone must welcome such an event!" said Karol Dobias, holder of the 1976 European Championship in Belgrade gold medal. "Since I learnt about it, I haven't thought for a moment that I wouldn't take part in such an event. I stand by every Karol's word," added Antonín Panenka, the footballer who scored 139 league goals. ○

JUBILEUM HOKEJOVÉ LEGENDY

text: Tipsport pro legendy (kráceno), foto: archiv

Jeden z nejúspěšnějších československých hokejistů, Jaroslav Pouzar, oslavil letos sedmdesátiny. Působil v kanadsko-americké NHL, je dvojnásobným mistrem světa a překonal těžkou nemoc. Připomeňme si životní cestu tohoto legendárního sportovce.

K HOKEJI SE DOSTAL OMYLEM

Jako syn porybného si první kroky na bruslích vyzkoušel samozřejmě na zamrzlém rybníce: „Bruslil jsem na tzv. šlajfkách, pak jsem dostal po bratrovi první opravdové brusle, které ale byly o pár čísel větší, takže jsem do nich musel nosit několikery ponožky.“ Jak říká, k hokeji se dostal vlastně omylem. Vydal se do budějovického Domu pionýrů, aby se přihlá-

sil do střeleckého kroužku, ale protože ten nakonec neotevřeli, spolu s kamarádem Pavlem Dvořákem zvolili hokej jako náhradní variantu. Za hokejový tým Domu pionýrů potom hrál až do roku 1967, kdy si ho vybrali do dorostu hokejového klubu Motor České Budějovice.

Přístup rodičů ke sportování dětí byl tehdy jiný než dnes, kdy mít v rodině malého hokejistu znamená nemalou časovou i finanční investici a mnozí rodiče doufají, že vychovají vrcholového profesionála. „Dokud mi nepřineseš výuční list, nezajímá mě, co děláš,“ řekl mu otec a Jaroslav se vyučil karosářem a automechanikem.

ZLATA Z MISTROVSTVÍ SVĚTA

Pak začala dlouhá kariéra a oblékl dres československého národního týmu. Zlatou medaili pro mistra světa přebíral poprvé v polských Katovicích v roce 1976. „Když hrála naše hymna, měl jsem po těle husí kůže, byl to vrchol mé kariéry. Tenkrát jsem nemyslel na to, že bych hrál hokej v jiných zemích. Vyhrát mistrovství světa za československý národní tým, to byl můj cíl.“ Na československém vítězství světového šampionátu se podílel pak ještě jednou, a to v roce 1978 v Praze.

PŘIJEL SE DVĚMA KUFRY

Brzy nato se ale situace změnila. V roce 1981 se hlavním trenérem reprezentace stal Luděk Bukač. „Chtěl si postavit vlastní tým, nechtěl přebírat hráče po bývalých trenérech a cítil jsem malinký tlak, že bych měl skončit,“ říká Jaroslav Pouzar. Krátce nato, na mistrovství světa v Helsinkách roku 1982, ho prostřednictvím televizního komentátora Jana Slepíčky oslovil kanadský hledač talentů, který mu nabídl přestup do týmu Edmonton Oilers. „Řekl jsem, že bych tam šel, ale že to nezáleží na mně. Šlo o to, jestli mě pustí sportovní svaz.“

V té době se o „vývoz“ českých sportovců do zahraničí starala firma Pragosport, které šéfoval bývalý rozhodčí Quido Adamec. Hokejisté díky tomu mohli hrát za NHL, aniž museli emigrovat. Ovšem za jistých podmínek. „Hokejistovi muselo být nejméně třicet let a musel mít odehráno sto padesát zápasů za národní mužstvo,“ vysvětluje Jaroslav Pouzar. „Neuměl jsem anglicky, neznal jsem jejich hokejový styl, netušil jsem ani, kde Edmonton leží. Musel jsem se podívat na mapu a zjistil jsem, že to je v Albertě a že je tam velká zima,“ směje se Jaroslav Pouzar. Na letišti na něj čekali novináři i řidič s dodávkou, připravený převzít všechna zavazadla, kterého zaskočilo, že známý hokejista i jeho manželka dorazili do Kanady každý jen s jedním kufrem.

Jaroslav Pouzar zpočátku zápolil s orientací v cizím městě a zejména s angličtinou: „Neuměl jsem si říct ani o nové tkaničky anebo aby mi nabrousili brusle. Ale díky tomu, že v týmu nebyl žádný jiný Čech, jsem se do půl roku docela dobře domluvil.“ Zato po

TipSport

pro legendy

V rámci projektu TipSport pro legendy znovuobjevujeme československé sportovní reprezentanty, kteří ve své době byli národními hrdiny. Dnes už je ale mladé generace neznají. Spolu s o. s. Post Bellum se snažíme jejich osudy zaznamenat a připomenout je široké veřejnosti. Každý měsíc natáčíme několikahodinový příběh Sportovní legendy, který Post Bellum dál zpracovává. Těm veteránům, kteří to potřebují, navíc pomáhá Nadace TipSport. V tomto čísle zveřejňujeme příběh hokejisty Jaroslava Pouzara.

hokejové stránce patřil v mužstvu k nejzkušenějším. Edmonton Oilers byli v té době mladý tým, nováček v NHL i ve Stanley cupu, a Wayne Gretzky, hlavní hvězda týmu, byl v té době teprve mladý, začínající hokejista. Jaroslav Pouzar tak měl příležitost občas uplatnit svou autoritu: například před finálovým zápasem Stanley cupu v sezoně 1983/1984 pronesl

JAROSLAV POUZAR

Narozen 23. ledna 1952 v Čakovci u Českých Budějovic

Hokeji se věnoval od dětství, zprvu v budějovickém Domě pionýrů a mládeže

Od roku 1967 hrál v dorostu za Motor České Budějovice

Od roku 1972 členem československého národního týmu

V československé reprezentaci se dvakrát podílel na vítězství na mistrovství světa (1976 a 1978)

V roce 1982 odešel do kanadského týmu Edmonton Oilers

V týmu Edmonton Oilers získal třikrát vítězství ve Stanley cupu (1983, 1985, 1987)

Od roku 1985 působil v německé lize

Aktivní hráčskou kariéru ukončil v roce 1990

V letech 1992–1998 prezidentem HC České Budějovice

V roce 2002 onemocněl akutní leukémií, podstoupil úspěšnou transplantaci kostní dřeně

V roce 2013 otevřel v Českých Budějovicích nový zimní stadion Hokej Centrum Pouzar, určený pro děti ze sociálně slabších rodin

ke spoluhráčům řeč, ve které je vyzýval, aby hráli týmově a nechali zbytečných rvaček. Jindy se ovšem musel sám poprat, aby v tvrdém prostředí kanadského hokeje dokázal obstát. „Musel jsem těm Kanadánům ukázat, že se nebojím.“

PRODALI HO ZA PĚT TISÍC MAREK

Příjmy v Kanadě samozřejmě daleko převyšovaly jeho dosavadní výdělky v Československu, polovinu svých honorářů ale musel odevzdávat Pragosportu a kromě toho ještě platil kanadské daně. Manželka i dcera zpočátku žily v Kanadě s ním, na poslední sezonu už je ale z Československa nepustili – možná jako pojistku, aby hokejista neemigroval. „To jsem ale neměl v úmyslu. Moji rodiče a bratr ještě žili,

nechtěl jsem přijít o možnost je vidat. Rozhodl jsem se vrátit do Evropy.“

Domníval se, že bude hrát za Mnichov anebo za Düsseldorf, ale až na letišti se dozvěděl, že nastupuje do mnohem méně známého Iserlohnu. Majitel iserlohnského hokejového klubu mu později prozradil, že ho získal do týmu za úplatek. „Řekl mi: ‚Šéfovi Pragosportu Quidovi Adamcovi jsem dal pět tisíc marek a on mi tě prodal,‘“ cituje Jaroslav Pouzar. Není tak vyloučeno, že kromě oficiálních obchodů s vývozem sportovců byl Pragosport také živnou půdou pro korupci a soukromé kšefty. Poté, kdy Iserlohn zbankrotoval, přestoupil Jaroslav Pouzar do bavorského Rosenheimu, kde v roce 1990 ukončil aktivní kariéru.

PŘEKONAL ZÁKEŘNOU NEMOC

Ani potom ovšem neopustil svět sportu: v Českých Budějovicích otevřel fitness centrum se sportovní prodejnou, v letech 1992–1998 byl prezidentem HC Motor České Budějovice. Současně také seděl v městské radě jako nezávislý radní.

Jenže v padesáti letech mu dosavadní život radikálně změnila těžká nemoc: „V roce 2002 mi zjistili leukemii. ‚Můžu vám říct pravdu, pane Pouzare?‘ zeptal se doktor. ‚Máte stejný druh leukemie, jako měl Josef Lux (tehdejší předseda lidové strany). V duchu jsem si říkal, kolik mi asi zbývá času. Seděl jsem doma na terase, díval se na stromy a na bazén a říkal jsem si, jak dlouho se budu ještě takhle moci koukat...“

Rozhodl se podstoupit transplantaci kostní dřeně, která je sice rizikovější, ale dává pacientovi šanci na úplné vyléčení. Léčbu absolvoval na hematologické klinice v Brně u profesora MUDr. Jiřího Vorlíčka. „Dostával jsem asi sto čtyřicet prášků denně, jejich cílem bylo zastavit mou vlastní produkci krve. Výživu jsem dostával jenom nitrožilně. Ze sebemenšího poranění bych mohl vykrváct, mohl bych umřít na nepatrnou infekci. Proto jsem byl izolovaný v malé místnosti, kterou nazývají ostrov života. Tak jsem žil asi měsíc, dokud darovaná kostní dřeň nezačala produkovat novou krev.“ Se zdravotními problémy však bojoval ještě dlouho poté: vnitřní herpes mu například napadl trojklanný nerv a ochrnil na polovinu obličej. ●

NADACE
ŠPUNTÍCI

**UDĚLEJTE RADOST
DĚTEM V NEMOCNICÍCH**

NADACE ŠPUNTÍCI KAŽDÝ MĚSÍC ROZVESELÍ DĚTI, KTERÉ SE OCITLY V TĚŽKÉ ŽIVOTNÍ SITUACI. DO VYBRANÝCH NEMOCNIC V ČR JIM DOVEZEME DĚTSKÉ KNIHY, HRAČKY, HRY - A HLAVNĚ ČASOPIS ŠPUNTÍCI!

**PŘEDPLATNÉ S PODPOROU DĚTÍ V NEMOCNICÍCH MŮŽETE ZAKOUPIT ZDE
[HTTPS://PREDPLATNE.A11.CZ/SPUNTICI-NADACE-SPUNTICI/](https://predplatne.a11.cz/spuntici-nadace-spuntici/)**

DĚKUJEME, ŽE POMÁHÁTE.

Pokud máte v rodině handicapované dítě, vyplňte formulář na webových stránkách www.nadacespuntici.cz

V ÚNORU PODALA NADACE ŠPUNTÍCI NÁVRH NA ZŘÍZENÍ VEŘEJNÉ SBÍRKY, KTERÁ BUDE SLOUŽIT K TĚMTO ÚČELŮM:

- 1) podpora handicapovaných dětí do 15 let
- 2) podpora rozvoje a kvality zdravotní péče a zdravotních služeb v oblasti péče o dětské pacienty
- 3) podpora vzdělávání dětí do 15 let
- 4) podpora rodin zasažených živelnou katastrofou
- 5) podpora rodin zasažených tragickou životní situací

HOCKEY LEGEND'S ANNIVERSARY

text: Tipsport (Memory of Nation), photo: archives

One of the most successful Czechoslovak hockey players, Jaroslav Pouzar, celebrated his 70th birthday this year. He has played in the Canadian-American NHL, is a two-time world champion and has overcome a serious illness. Let's recall the life journey of this legendary athlete.

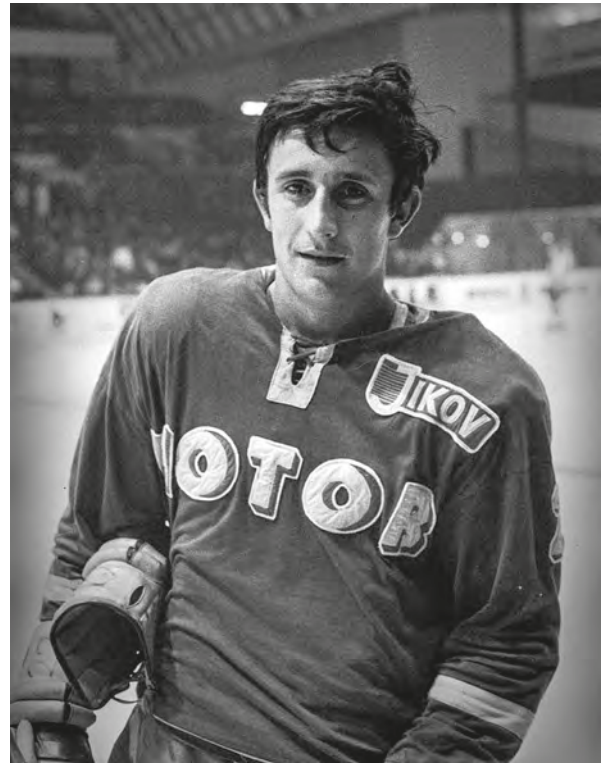
GETTING INTO HOCKEY BY MISTAKE

As the son of a fisherman, he tried his first steps on skates, of course, on a frozen pond: *"I skated on German old type skates, where the boot came separately, then I got my brother's first real skates, which were a much bigger size, so I had to wear a few pairs of socks."* As he says he actually got into hockey by mistake. He headed to the Youth and Pioneers' Centre in the city of České Budějovice to join the shooting club, but because they did not open it in the end, he and his friend Pavel Dvořák chose hockey as an alternative. He then played for the hockey team of the House of Pioneers until 1967, when he was selected to join the Motor České Budějovice Hockey Club.

In those days, parents' approach to children's sports was different than nowadays, when having a small hockey player in the family means a considerable time and money investments, and many parents hope to bring up a top professional. *"I don't care what you do until you bring me a vocational certificate,"* his father told him, and Jaroslav trained to be an auto body repairer and car mechanic.

GOLD FROM THE WORLD CUPS

Then a long career began and he wore the jersey of the Czechoslovak national team. For the first time, he received the World Champion gold medal in Katowice, Poland in 1976. *"When our anthem was being played, I had goosebumps on my body, it was the peak of my career. At the time, I didn't think I would play hockey in other countries. Winning the World Championship for the Czechoslovak national team was my goal."* He participated in the Czechoslovak victory in the World Championship once again, in Prague in 1978.

ARRIVAL WITH TWO SUITCASES

However, soon after that the situation changed. In 1981, Luděk Bukač became the head coach of the national team. *"He wanted to build his own team, he didn't want to take over players from former coaches and I felt a little pressure that I should quit,"* says Jaroslav Pouzar. Shortly afterwards, at the 1982 World Cup in Helsinki, a television commentator, Jan Slepíčka, mediated his meeting with a Canadian talent hunter, who offered a transfer to the Edmonton Oilers team. *"I said I would like to go there, but it didn't depend on me. It was about whether the sports association would let me go."*

At that time, the "export" of Czech athletes was taken care of by the Pragosport company, which was headed by former referee Quido Adamec. That allowed hockey players to play for the NHL without having to emigrate. However, there were certain conditions. *"The hockey player had to be at least thirty years old and play one hundred and fifty matches for the national team,"* explains Jaroslav Pouzar.

"I didn't speak English, I didn't know their hockey style, I had no idea where Edmonton was. I had to

look at the map and I found out that it was in Alberta and that it was very cold there,” laughs Jaroslav Pouzar. Journalists and a van driver, who was ready to take over all the luggage, were waiting for him at the airport. The driver was surprised that the famous hockey player and his wife arrived in Canada carrying only two suitcases.

Jaroslav Pouzar initially struggled with orientation in a strange city and especially with English: “I couldn’t even tell I needed new shoelaces or my skates needed sharpening. But thanks to the fact that there were no other Czechs in the team, I started to speak English quite well within six months.” On the other hand, in terms of hockey, he was one of the most experienced players in the team. The Edmonton Oilers were a young team at the time, a newcomer in both the NHL and the Stanley Cup, and Wayne Gretzky, the team’s main star, was a young, beginning hockey player at the time. Jaroslav Pouzar thus had the opportunity to exercise his authority from time to time: for example, before the final match of the Stanley Cup in the 1983/1984 season, he gave a speech to his teammates, urging them to play as a team and stop unnecessary fights. Other times, however, he had to fight on his own to succeed in the harsh environment of Canadian hockey. “I had to show those Canadians I wasn’t afraid.”

SOLD FOR FIVE THOUSAND MARKS

Of course, his income in Canada far exceeded his previous earnings in Czechoslovakia, but he had to hand over half of his fees to Pragosport and also pay Canadian taxes. His wife and daughter initially lived with him in Canada, but they were not allowed to leave Czechoslovakia for his last season – perhaps as a guarantee that the hockey player would not emigrate. “But I didn’t intend to do so. My parents and brother were still alive, I didn’t want to lose the opportunity to see them. I decided to return to Europe.”

He thought he would play for Munich or Düsseldorf, but only at the airport did he learn that he had to join the much lesser-known Iserlohn. The owner of the Iserlohn hockey club later told him that he had got him in the team for a bribe. “He told me, “I gave the head of Pragosport Quid Adamc five thousand marks and he sold you to me,” Jaroslav Pouzar quotes. Thus, it is not excluded that, in addition to official sports exports, Pragosport was also a breeding ground for corruption and private business. After Iserlohn went bankrupt, Jaroslav Pouzar moved to Rosenheim, Bavaria, where he ended his active career in 1990.

OVERCOMING AN INSIDIOUS DISEASE

Even then, however, he did not leave the world of sports: he opened a fitness centre with a sports shop in České Budějovice, and in 1992–1998 he was presi-

JAROSLAV POUZAR

He was born on January 23, 1952 in Čakovec near the city of České Budějovice.

He has played hockey since childhood, first in the Youth and Pioneers’ Centre in České Budějovice.

From 1967 he played in the youth team of Motor České Budějovice HC.

Member of the Czechoslovak national team from 1972.

In the Czechoslovak national team, he twice became the winner of the World Cup (1976 and 1978).

In 1982, he joined the Canadian Edmonton Oilers hockey team.

Playing in the Edmonton Oilers team he won the Stanley Cup three times (1983, 1985, 1987).

He played in the German League from 1985.

He ended his active playing career in 1990.

In 1992–1998, he was President of České Budějovice HC.

In 2002, he developed acute leucaemia and underwent a successful bone marrow transplantation.

In 2013, a new ice hockey centre Centrum Pouzar was opened in České Budějovice. The centre is intended for children from socially disadvantaged families.

dent of Motor České Budějovice Hockey Club. He also was an independent councillor in the City Council.

But at the age of fifty, a serious illness radically changed his life: “In 2002, I was diagnosed with leucaemia. “Can I tell you the truth, Mr. Pouzar?” the doctor asked. “You have the same kind of leucaemia as Josef Lux (then chairman of the People’s Party) had.” I would ask myself, “How much time do I have left?” I was sitting on the terrace at home, looking at the trees and the pool, and wondering how much longer I would be able to observe these things...”

He decided to undergo a bone marrow transplantation, which is quite risky but gives the patient a chance for a complete cure. He completed his treatment at the Hemato-Oncology Clinic in Brno with Professor MUDr. Jiří Vorlíček. “I would receive about one hundred and forty pills a day. Their goal was to stop my own blood production. I only received food intravenously. I could have bled because of a slightest injury or I could have died of a minor infection. That’s why I was isolated in a small room called the “Island of Life”. That was the way I lived for about a month until the donated bone marrow began to produce new blood.” However, he struggled with health problems long afterwards: internal herpes, for example, attacked his trigeminal nerve and paralyzed half of his face. ●

ČTYŘI TURISTICKÉ TIPY ZE ZÁPADNÍCH ČECH

text: redakce, foto: BíláVrána, Václav Němec, VitVit – wikipedia.org, archiv

Ač malá země, máme v České republice stovky památek a zajímavých míst. Chcete-li jich pár vybrat, byť jen z jedné oblasti, je to úkol nadmíru těžký. „Každý má tu svou za jedinou.“ Ale pokusili jsme se ukázat čtyři zajímavá místa, která mohou zaujmout nejen české, ale i zahraniční, návštěvníky. Tentokrát mezi nimi vévodí rozhledny.

MOŽNÁ, ŽE USLYŠÍTE I ZPÍVAJÍCÍ FONTÁNU...

Jsou rozhledny vyšší a navštěvovanější, ale rozhodně neuděláte chybu, když poblíž Mariánských Lázní navštívíte rozhlednu Hamelika. Tahle rozhledna slouží už od roku 1876 a jmenovala se různě – třeba

Rozhledna Hamelika u Mariánských Lázní
Hamelika Lookout Tower near Mariánské Lázně

vyhlídka Františka Josefa I. Sama věž je vysoká 20 metrů a vede k ní více než 100 schodů. Nabízí krásný výhled na Mariánské Lázně, Slavkovský les či Zelenou horu. A budete-li mít štěstí a povětrnostní podmínky budou příznivé, můžete zaslechnout i hlas zpívající fontány z Mariánských Lázní. Tak hodně štěstí, a i když hudbu třeba neuslyšíte, stejně poznáte toto krásné místo a rozhodně jste neinvestovali svůj čas nadarmo.

Příroda při cestě na Šibeniční vrch
Countryside on the way to Šibeniční Vrch
(Gallows Hill)

NAUČNÁ STEZKA NA ŠIBENIČNÍ VRCH

Doufáme, že nás už nebude zlobit covid, ale kdyby tomu přece jen ještě nebylo, rozhodně by stálo za to vydat se krásnou přírodou na naučnou stezku poblíž Bečova. Než dojdete k hlavnímu cíli své cesty – torzu kruhové šibenice s průměrem 4,8 metru – můžete se zastavit na dalších místech po cestě. O každém místě vás budou informovat osazené tabule. Pro zahraniční čtenáře uvádíme, že jsou podrobnosti psány také v němčině a v angličtině, takže si i oni mohou naplno vychutnat zajímavé informace. Naučná stezka není dlouhá – měří asi kilometr – a je v blízkosti Bečova, takže je vhodná i k výletům pro rodiny s dětmi. Jen ještě prozradíme, že šibeniční místo vzniklo ve 14. století. Samozřejmě že můžete navštívit i bečovský zámek s historickými skvosty, ale tomu chceme věnovat v budoucnu zvláštní kapitolu.

Kouzelné prostředí se zámek Kynžvart
Magical environment with Kynžvart Chateau

HŘEBEN MARIE TEREZIE, PSACÍ STŮL ALEXANDRA DUMASE...

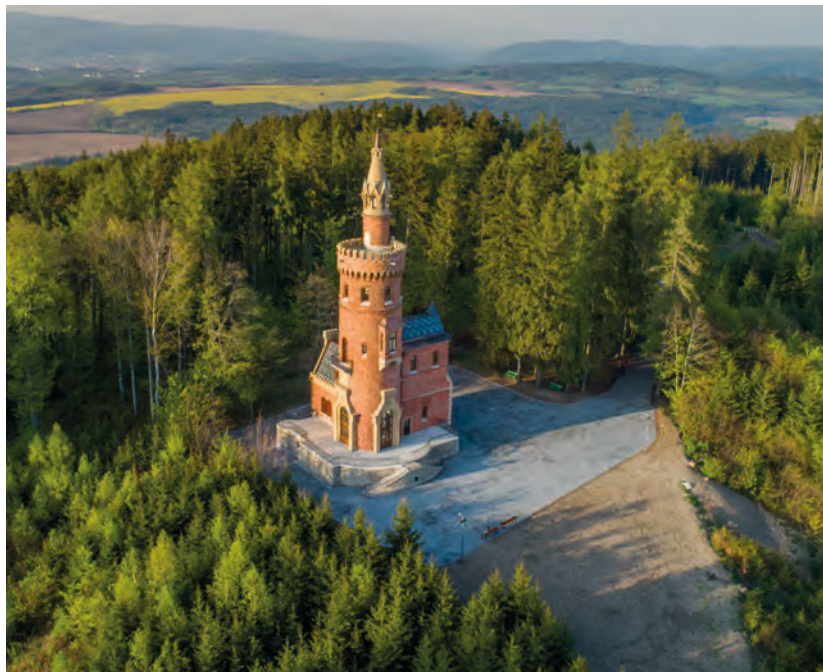
Mnoho zajímavostí skýtá zámek Kynžvart ve svém kabinetu kuriozit. Můžete tam třeba vidět hřeben císařovny Marie Terezie, psací stůl Alexandra Dumase či vycházkou hůl Františka Josefa I. a mnoho dalších zajímavostí. Nejen tento kabinet kuriozit zaujme návštěvníky, ale je toho tu k vidění ještě mnohem více. Jmenujme kupř. skutečnost, že reprezentativní zámecké sídlo je spojeno se jménem rakouského kancléře Metternicha. Návštěvníci zde mohou dnes obdivovat mimořádně cenné interiéry – kancléřovu pracovnu se slavným rozkládacím stolem, knihovnu, kulečnickový salon anebo jídelnu s rodinnými portréty. Kancléř Metternich bydlel převážně ve Vídni – v budově státního kancléřství anebo ve své vile na Rennwegu. Starý barokní kynžvartský zámek už nevyhovoval kancléřovým nárokům na reprezentativnost, a tak byl v letech 1820–1839 přestavěn ve stylu vídeňského klasicismu. Vynikající vídeňský architekt Pietro Nobile přitom musel respektovat množství kancléřových návrhů a náročných požadavků. Realizace plánů nebyla nijak levnou záležitostí. V září roku 1822 poskytl Metternichovi bankéř Salomon Rothschild osobní půjčku 900 tisíc zlatých (tj. asi 45 mil. €) se splatností na 12 let s pětiprocentním úrokem. Výhodná půjčka se bankéři vyplatila – o šest dní později dostalo všech pět bratrů Rothschildů dědičný titul rakouských svobodných pánů. Metternichovi zase půjčka pomohla přestavět kynžvartský zámek, investovat kapitál do velkostatků v Kynžvartu a v Plasích a ještě vložit téměř půl milionu zlatých do rozsáhlých nákupů šperků, mincí a uměleckých sbírek. Prozradme z webových stránek zámku ještě něco o nejstarší historii: někdy mezi léty 1585–1597 byl v údolí pod kynžvartským hradem postaven re-

nesanční zámek. Jeho přesná podoba dnes už není známa a neznáme ani žádné dobové vyobrazení zámku. V pozdějším klasicistním metternichovském zámku se však dochovaly poměrně významné části původního renesančního objektu (například kompletní klenby s kletovanou omítkou a řada dalších renesančních fragmentů). Dodejme ještě, že v roce 2001 byla tato národní kulturní památka zapsána na seznam Evropského dědictví.

CÍTIT SE JAKO PRINCEZNA...

Goethova vyhlídka je stavbou, která vznikla v letech 1888–1889 a prošla mnoha peripetemi. Zažila honosné časy, ale i léta chátraní... Když už se zdálo, že krutý osud památky je zpečetěn, přišla její velká rekonstrukce a v roce 2017 se dočkala svého znovuotevření. Má bohatou a zajímavou historii. V roce 1887 vyrazila na výšinu rakouská arcivévodkyně belgická princezna Stefanie, manželka korunního prince Rudolfa Habsburského. Ohromena výhledem z tehdy holého vrcholu navrhla, aby na něm byla postavena rozhledna. Již následujícího roku 1888 proto karlovarská spořitelna uvolnila na stavbu rozhledny 20 000 zlatých, čímž chtěla oslavit čtvrt století své existence. Karlovarská městská rada následně vyhlásila soutěž na návrh nové rozhledny. Karlovarští radní se rozhodli pro projekt významných vídeňských architektů Ferdinanda Fellnera a Hermanna Helmera. Pokud se necítíte na výstup anebo je třeba zavřeno, nemusíte litovat. Už sama cesta k této stavbě na Výšině věčného života je zážitkem. A při pohledu dolů se můžete cítit jako princezna Stefanie... ◉

Letecký pohled na Goethovu vyhlídku
Aerial view of Goethe Lookout Tower

FOUR TOURIST TIPS FROM WESTERN BOHEMIA

text: editors,

photos: Lubor Ferenc, VitVit – wikipedia.org, archives

Although the Czech Republic is a small country, we have hundreds of monuments and interesting places. Selecting a few ones, even from only one area, is an extremely difficult task. Everyone thinks that their favourite is the best one. Yet, we tried to show four interesting places that can attract not only Czech visitors, but also foreigners. This time the lookout towers dominate among them.

YOU MAY EVEN HEAR A SINGING FOUNTAIN...

You will definitely not make a mistake when you visit the Hamelika Lookout Tower near Mariánské Lázně although there are higher and more visited lookout towers. This lookout tower has been in use since 1876 and has been named in various ways, for example, the Francis Joseph I Lookout. The tower itself is 20 meters high and more than 100 steps lead to it. It offers a beautiful view of Mariánské Lázně, Slavkov Forest and Zelená Hora (Green Mountain). And if you are lucky and the weather conditions are favourable, you can hear the voice of the singing fountain from Mariánské Lázně. So, we wish you good luck, but even if you do not hear the music, you will still get to know this beautiful place and will definitely not invest your time in vain.

NATURE TRAIL TO ŠIBENIČNÍ VRCH (GALLOWS HILL)

We hope that the covid restrictions will no longer make us angry, but if they still do, it will definitely be worthwhile to set off on a nature trail near Bečov through the beautiful countryside. Before you reach the main destination of your journey, which is a torso of a circular gallows with a diameter of

Uprostřed lesů naleznete rozhlednu Hamelika
In the middle of the woods you will find the Hamelika Lookout Tower

4.8 meters, you can stop at other places along the way. The installed information boards will tell you about each place. We just want to tell our foreign readers that the details are also written in German and English, so they can also fully enjoy the interesting information. The nature trail is not long – it measures about a kilometre – and is close to Bečov, so it is also suitable for trips for families with children. Let us just tell you that the gallows place originated in the 14th century. Of course, you can also visit Bečov Chateau with its historical gems, but we want to dedicate a special chapter to this topic in the future.

MARIA THERESA'S HAIR COMB, ALEXANDRA DUMAS' DESK...

Kynžvart Chateau offers many attractions in its chamber of curiosities. There you can see the hair comb that belonged to Empress Maria Theresa, Alexander Dumas' desk, the walking stick of Francis Joseph I and many other interesting things. Apart from this chamber of curiosities that attracts visitors, there is much more to see. Let us name, for example, the fact that the representative chateau is associated with the name of the Austrian Chancellor Metternich. Today, visitors can admire extremely valuable interiors here: the chancellor's study with the famous folding table, the library, the billiards lounge and the dining room with family portraits. Chancellor Metternich lived mainly in Vienna - in the state chancellery or in his villa in Rennweg. The old Kynžvart Baroque Chateau no longer met the Chancellor's demands for representativeness, so it was rebuilt in the style of Viennese classicism in 1820–1839. The outstanding Viennese architect Pietro Nobile had to respect a number of the chancellor's designs and demanding requirements. The implementation of the plans was not a cheap affair. In September 1822, the banker Salomon Rothschild provided Metternich with a personal loan of 900,000 gold coins (i.e. about € 45 million) with a maturity of 12 years with a five percent interest rate. That favourable loan paid off for the banker - six days later, all five Rothschild brothers received the hereditary title of Austrian Free Lords. The loan, in turn, helped Metternich rebuild Kynžvart Chateau, invest capital in the large estates in Kynžvart and Plasy, and invest almost half a million gold coins in large-scale purchases of jewellery, coins and art collections. Let us reveal something

Rekonstruovaná Goethova vyhlídka
The reconstructed Goethe's Lookout

Zámek Kynžvart
Kynžvart Chateau

about the oldest history from the chateau's website: sometime between 1585 and 1597, a Renaissance chateau was built in the valley beneath Kynžvart Chateau. Its exact appearance is no longer known today, nor a period depiction of the chateau is known. However, in the later Metternich's Classicist Chateau, relatively important parts of the original Renaissance building have been preserved (for example, the complete vaults with braided plaster and a number of other Renaissance fragments). Let us add that in 2001 this national cultural monument was inscribed on the European Heritage List.

FEEL LIKE A PRINCESS...

Goethe's Lookout Tower was built between 1888 and 1889 and, since then, has gone through many vicissitudes, experienced glorious times and years of dilapidation. When the cruel fate of the monument seemed to have been sealed, a major reconstruction started and the building was reopened in 2017. It has a rich and interesting history. In 1887, the Austrian Archduchess Princess Stefanie of Belgium, the wife of Crown Prince Rudolf of Habsburg, set out to the heights. Amazed by the view from the then bare peak, she proposed that a lookout tower should be built on it. As early as the following year, 1888, the Karlovy Vary Savings Bank allocated the amount of 20,000 gold coins for the construction of the lookout tower, thus intending to celebrate a quarter of a century of its existence. The Karlovy Vary City Council subsequently announced a competition to design a new lookout tower. Karlovy Vary councillors decided in favour of the project by prominent Viennese architects Ferdinand Fellner and Hermann Helmer. If you do not feel like climbing or the lookout tower is closed, you should not regret it. The road itself to this building at the Height of Eternal Life is a nice experience. And looking down, you can feel like the abovementioned princess. ○

ZAMYŠLENÍ NEJEN GOLFOVÁ

text: redakce, foto: archiv Karel Čelikovský

Jeho jméno je spojeno s podnikáním i s golfem. Už při působení v zahraničí se chtěl tomuto sportu věnovat a jeho podnikatelská cesta k dnešním dnům byla dlouhá, ale zajímavá. V současné době je mj. nejen viceprezidentem České golfové federace, ale i majitelem hřiště v Hořehledech na Plzeňsku. Podrobnosti se dozvíte v následujícím rozhovoru s Karlem Čelikovským.

Jak vypadala vaše „golfová cesta“ až k vedení v golfové federaci?

Narodil jsem se v Hořehledech, v malebné vesničce na úpatí Brd. V průběhu mé základní školy jsme se s rodiči přestěhovali do Egypta, kde se během několika let významného období mého dospívání formoval můj pohled na svět dospělých. Život v Egyptě mě naučil něco, co v tehdejší Československu nebylo možné. Obchodovat. Každodenní smlouvání a podobné věci, které jsou běžnou součástí arabského světa, mě do dalšího života vybavilo vnitřní jistotou,

že na obchodování není nic špatného, takže když jsem po dovršení 15 let věku musel od rodiny odjet zpět do Československa, kde jsem začal studovat, bylo jasné, že nebudu nikdy tím správným ideovým vzorem pro ostatní.

Takže moje cesta životem byly osudy obchodníka, přičemž minulý režim se na obchodní aktivity nedíval právě s pochopením. Přinášelo mi to spoustu starostí, ale také neuvěřitelných zážitků. To neustálé balancování na pokraji toho, co je ještě v souladu s platnými zákony a co je tak říkajíc na hraně, nutilo člověka k neustálému studiu a prohlubování právních východisek a principů včetně výkladových stanovisek v prostředí tehdejší „socialistické zákonitosti“.

Výsledkem tohoto nekončícího procesu bylo to, že jsem již v roce 1988 využil nové, na tu dobu převratné, legislativy v rámci nařízení vlády č. 1/1988 Sb., která mi náhle umožnila věnovat se podnikání již za totality. Nikdo netušil, že přijde konec totality, ale jakmile nastal, „byl jsem již připraven“. Ihned jsem založil několik společností a začal jsem se zabývat zahraničně-obchodní činností. Měl jsem kontakty na kamarády a kolegy v jiných zemích tzv. východního bloku a měl jsem potřebné právní znalosti a spoustu odhodlání.

Když jsem jako teenager žil v Egyptě, tak – byť již v té době byli Britové „vyhnáni“ – tam stále převládal „britský“ způsob života a vnímání tradic. Je třeba si uvědomit, jak to probíhalo. Veškeré dění se odehrávalo v „clubech“, což byla obrovská prostranství, kde byly tenisové kurty, kriketová hřiště, stáje s koňmi, plavecké bazény, klubové prostory, restaurace a podobně. Ty kluby byly od ostatního života v Káhiře oddělené, byly střežené a přístupné pouze pro členy toho kterého klubu – ctihodní džentlmeni sedávali na terase se sklenkou whisky, kouřili doutníky, četli timesy, rozmlouvali atd. Tam jsem tedy vyrůstal... Byl jsem tam každý

den, tam jsem sportoval, hrál jsem aktivně tenis a vždy mě lákal golf.

V podnikání se mi od počátku dařilo a mohl jsem si začít plnit některé „resty“ z dřívějšíka, takže jsem se konečně mohl věnovat golfu. Zcela jsem tomuto krásnému sportu propadl a musím říct, že se při golfu vždy vlastně vracím zpět do těch dob, kdy jsem byl mládíček plný nadějí do dalšího života, obklopen džentlmenstvím a duchem fair play.

No a od toho už byl jen krůček k tomu, že jsem se rozhodl ve svých rodných Hořehledech vybudovat golfové hřiště. No a to, co se zdálo jako naplnění starých plánů a tužeb, se nakonec stalo mým dalším osudem.

Jsem totiž zvyklý věci dělat na 100 %, takže jakmile jsem se pustil do golfu naplno, ihned jsem zjistil, že je tady spousta věcí, které je potřeba změnit, a to doslova na té nejvyšší úrovni. Založil jsem golfový klub, jsem jeho prezidentem, prošel jsem všemi možnými pozicemi od sportovně-technického komisaře přes rozhodčího či trenéra a postupně jsem se zapojil i do činnosti jako svazový funkcionář. Od roku 2013 se pohybuji ve vedení svazu, předsedám právní komisi České golfové federace, jsem i činný v České unii sportu, kde jsem členem legislativní rady, a od roku 2021 jsem viceprezidentem České golfové federace.

Jste nejen funkcionářem, ale také majitelem golfového hřiště. Jak jste spokojen s jeho fungováním (a také zázemím) a chystáte nějaké novinky v nejbližších sezonách?

Golf v ČR není o byznysu, ale o srdci. Je to celoživotní aktivita, něco, co v sobě prostě musíte mít. Tím, že golfové zásady a myšlenky předáváte dál, pracujete na tom, aby byla společnost lepší, aby vztahy mezi lidmi byly korektnější, ohleduplnější, aby se lidé chovali tak, aby ctili pravidla psaná i nepsaná.

A od těchto myšlenek se také odvíjí odpověď na vaši otázku. V současné době je v Hořehledech devítijamkové hřiště s exkluzivním drivingem (cvičná odpaliště s dalšími tréninkovými plochami – pozn. autora). Součástí areálu je hotel, restaurace, informační centrum Brdy, půjčovna kol a další aktivity. Podařilo se dosáhnout změny územního plánu, takže jsme zahájili stavební řízení na výstavbu dalších devíti jamek tak, aby v Hořehledech bylo mistrovské osmnáctijamkové hřiště. To vše pod ochrannou známkou „Pilsnergolf resort“, který je oblíbenou a vyhledávanou turistickou destinací, neboť ležíme přímo na okraji přírodního parku Brdy, před několika lety vojskem opuštěného prostoru, kam více než osmdesát let neměla přístup veřejnost a jde tak o vskutku jedinečný a nedotčený kus pravé přírody.

Kromě plánů na výstavbu dalších devíti jamek jsem zahájil i řízení na výstavbu rozsáhlého

ubytovacího zázemí pro členy klubu a pro návštěvníky, které bude zakomponováno v nové části hřiště.

Máme úspěšnou klubovou mládež napříč věkovými kategoriemi a napříč krajem učíme lidi hrát golf a zásady práva a slušnosti, což jsou základní východiska golfové hry.

Když byl kdysi (jako jeden z mála rozhovorů) s Mistrem Zrzavým (pozn. vynikající český malíř) natočen rozhovor, tak se ho redaktor ptal: „Mistře, prý se vám lidé zpočátku smáli?“ A Mistr Zrzavý odpověděl: „Co smáli – plivali mi na to!“

I já jsem si prošel zpočátku něčím obdobným. Nepochopení, nedůvěra, závist a házení klacků pod nohy. Ale vydržel jsem a trpělivě jsem lidem vysvětloval a stále vysvětluji, že golfové ideje nejsou o penězích, ale o zdravém a férovém způsobu života. A začínám mít pocit, že se dílo daří. ●

KAREL ČELIKOVSKÝ

The Czech businessman, who founded a golf club in the village of Hořehledy and is the Club President, has held many positions in this sport, from a sports technical commissioner, through a referee and a coach, and gradually became an official of the Czech Golf Federation. Since 2013, he has been a member of the federation management, the chairperson the Legal Commission of the Czech Golf Federation, being also active in the Czech Sports Union, where he is a member of the Legislative Council. Since 2021 he has been Vice President of the Czech Golf Federation.

PREMIÉRA ČERVEN 2022

Slunce, seňo, jahody

PRVNÍ ČESKÝ MUZIKÁL ZE VSI

FILMOVÁ PŘEDLOHA
Zdeněk Troška
a Petr Markov

FILMOVÁ HUDBA
Karel Vágner

HUDBA, TEXT A LIBRETO
Ondřej G. Brzobohatý

Hrají:

P. Brínková, K. Daňhelová,
N. Ďuricová, H. Dytrtová,
A. Gondiková, I. Korolová,
J. Kretschmerová, K. Macháčková,
S. Nálepková, I. Pazderková,
K. Pechová, F. Prokešová,
H. Seidlová, M. Holec, I. Hrbáč,
F. Hořejš, P. Kikinčuk, J. Kopečný,
B. Kotiš, M. Písařík, D. Ratajský,
V. Vydra a další.

Hudební divadlo
Karlín

Prima

BLESK

Frekvence 1

kolyke

space4you

RPM

DERMACOL

WELLA

Mojkap.net

sodastream

VÁJBAR

PRA
PRA
PRA
GAG
G

pont **to go**

Pohodlné Obchody Na Trase

Convenient shop on the rail route

29 x v ČR

www.ponty.cz

• THE HOME OF •
BECHEROVKA

COME & EXPERIENCE!

PROHLÍDKA | OCHUTNÁVKA | OFICIÁLNÍ ZNAČKOVÁ PRODEJNA
TOUR | TASTING | OFFICIAL FACTORY STORE

T. G. Masaryka 282/57
Karlovy Vary

NASKENUJ KÓD PRO KOUPI LÍSTKŮ A ZAMLUVENÍ PROHLÍDKY!
SCAN THE CODE FOR ONLINE TICKETS & TOUR SCHEDULE!

Rezervace / Booking: +420 359 578 142 | vstupenky@pernod-ricard.com
www.becherovka.com | www.pijsrozumem.cz